

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

■ Construcțiile comerciale, rudă săracă ?

Pagina a 2-a

■ Satul românesc contemporan:

Miorița transilvană

Pagina a 3-a

■ Scrisori de la cititori

Pagina a 4-a

■ Corespondență din Paris de la Jean Moret
Piața comună: Va avea loc „regăsirea”
de la Luxemburg ?

Pagina a 6-a

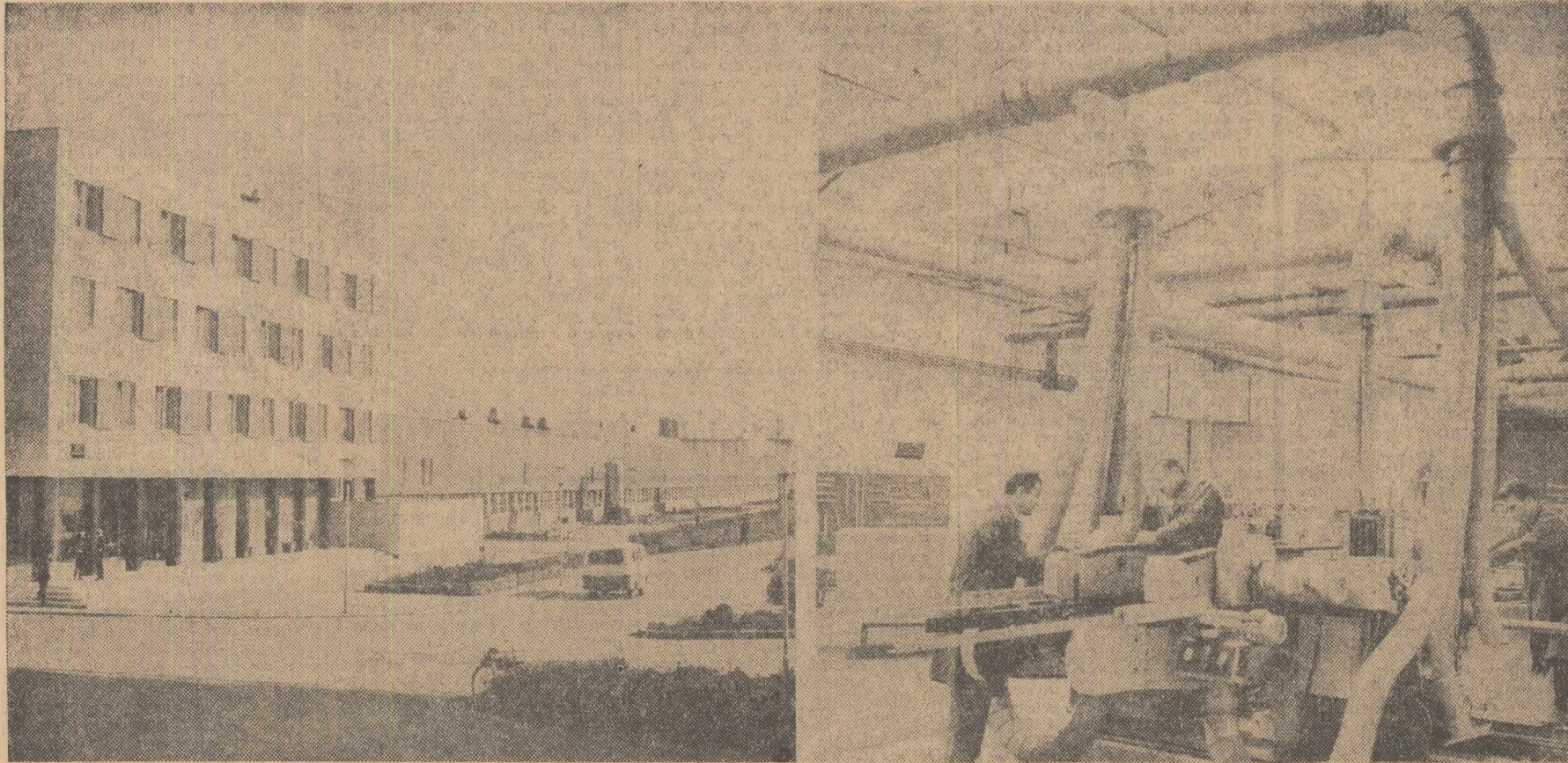

Foto: MIHAI POPESCU

La Combinatul petrochimic

Ploiești

Fabrica de azot
și oxigen în probe
tehnologice

PLOIEȘTI (cosp. R. 1). La intersecția drumurilor 12 și 13, de pe platforma industrială a Brazilor a apărut o nouă fabrică care de ieri a început probele tehnologice în vederea intrării în funcțiune. Este vorba de fabrica de azot și oxigen, a treia mare unitate a Combinatului petrochimic. Înstrășată cu utilaje de înalt nivel tehnic, noua fabrică va produce anual 16 milioane metri cubi azot și 4,8 milioane metri cubi oxigen. Primul produs este destinat nevoilor interne, ale combinatului și în primul rând fabricii de oxid de etilenă și glicoli, aflată și ea la această dată în stadiul premergător începerii fabricației. Al doilea produs va fi transportat prin conductă la noua secție de îmbuteliere.

DINCOLO DE CÎTEVA GREȘELI DE ORTOGRAFIE

„Poesia „Călin” (file din povești) reia de la această poezie numai momentul regăsirii fetelor restul este modificată.”

(Din lucrarea scrisă la examenul de stat a absolventei V. N., Facultatea de Filologie a Institutului Pedagogic de trei ani din Craiova, lucrare care a primit nota 7 din partea examenatorului, conf. univ. B. Dumitrescu).

Propoziția aparține în întregime unei proaspete absolvente a Institutului pedagogic de 3 ani din Craiova.

Vor spune unii: „E o excepție”. Să admitem că așa stau lucrurile. Mai ales că am întâlnit și noi, sint binecunoscuti în regiunea Oltenia și în diferite colțuri de țară numeroși profesori la clasele V-VIII, absolvenți ai institutelor pedagogice care se prezintă, profesional, bine și foarte bine. Dar de ce oare, mai există și asemenea excepții?

Iată-ne la Institutul pedagogic de 3 ani din Craiova. Clădirea veche i s-a adăugat construcții noi, moderne în care se găsesc săli de cursuri, laboratoare. 1.300 de studenți studiază în cele 5 facultăți, numărul absolvenților de până acum ai institutului ridicându-se și el la 1.000. Institutul a dat tărîi și regiunii Oltenia sute de profesori pentru clasele V-VIII.

Reactorul institutului, tovarășul Neculce Popescu, ne dă, binevoitor, lămuririle cerute. Îl rugăm între altele să ne ofere posibilitatea să cunoaștem lucrările scrise la examenul de stat, ale absolvenților la filologie. Tema: „Eminescu” suficient de vastă și complexă, dădea posibilitatea unei verificări temeinice a cunoștințelor candidaților. Și, într-adevăr, multe lucrări se prezintă bine, dovedind înșușirea, înțelegerea aprofundată de către autorii lor, a operei marelui nostru poet. Găsim însă și unele lucrări la un nivel scăzut, inadmisibil pentru un absolvent de institut. Sărăcie de idei și de vocabular, alunecare spre un sociologism vulgar, confuzii, greșeli elementare de gramatică și ortografie. Calificativele însă sînt acordate cu o lărgime de loc potrivită dacă te gîndești că asemenea absolvenți vor veni mine să predea copiilor limba română (unii se și află la catedră). Îi amintim tovarășului rector de cazul profesoarei

Maria P. și al altor doi profesori din regiune — de astă dată absolvenți ai Facultății de fizică și chimie — Eufemia S. și Mircea V., care se prezintă la fel de necorespunzător.

— Sînt multe cauze care duc la o asemenea situație, ne răspunde d-sa. Una privește programa care îi supraincarcă pe studenți, a doua — activitatea corpului nostru didactic și în sfîrșit o cauză nu mai puțin importantă este slaba pregătire a unor absolvenți ai liceului.

Programa de învățămînt apare într-adevăr ca o copie concentrată (în timp, dar nu și în volum) a programei facultăților de filologie cu durata de 5 ani. Pe bună dreptate își pun unele cadre didactice de aici întrebarea dacă este posibilă însușirea de către studenți în trei ani a aproximativ aceluiași volum de cunoștințe pe care-l capătă studentul universității, în cinci ani.

E limpede însă că nu este

MINZU RADIAN

(Continuare în pag. a 4-a)

Cu sarcinile de plan îndeplinite

BUCUREȘTI. O telegramă sosită la redacție ne informează, în mod lapidar, următoarele: „Muncitorii, tehnicienii și inginerii Întreprinderii Filatură Românească de bumbac din București, însușiți de sarcinile mărețe trasate de cel de al IX-lea Congres al partidului, anunță realizarea planului valoric al producției globale și de marfă pe întregul șesenal. În această perioadă, întreprinderea a îndeplinit, lunar, trimestrial și anual toți indicatorii prevăzuți, producînd peste plan cantitatea de 733 000 kg fire pe care le-a pus la dispoziția tesătorilor și fabricilor de tricotate”.

CRAIOVA. De la Tr. Severin, uzinele mecanice au produs luni cel de al 3 000 vagon care a corespuns și cu ultimul din planul pe acest an. Tot luni, petrolistii de la baza de carotaj din Tg. Jiu au raportat cu 33 de zile înainte de termen realizarea planului pe întregul an.

BACĂU. Colectivele întreprinderilor forestiere Borca și Dărmănești din regiunea Bacău și-au îndeplinit sarcinile anuale de plan atât la producția globală, cât și la producția marfă. Succesele obținute se datoresc folosirii judicioase a capacităților utilajelor și mecanismelor de care dispun, extinderii organizării brigăzilor complexe cu plată în acord global, valorificării superioare a masei lemnoase. De la începutul anului și pînă acum, forestierii din regiunea Bacău au dat peste plan mai mult de 40 000 m.c. de busteni și 6 000 m.c. de chereștea de brad, însemnate cantități de busteni și chereștea de foioase, precum și alte produse a căror valoare se ridică la suma de 48 milioane lei.

Deși de reținut este faptul că toate unitățile din cadrul D.R.E.F. Bacău și-au realizat sarcinile ce le reveneau în planul șesenal cu mult înaintea de termen.

CORNELIA PREDĂ

(Continuare în pag. 2-a)

O uzină în miniatură

Lemnul este socotit una din marile bogății naturale ale regiunii Bacău. Pentru valorificarea lui, în ultimii ani au fost construite numeroase fabrici și combinat moderne. Cea mai fină unitate de acest fel o constituie noul complex de industrializare a lemnului din Bacău. Amplasat la Mărgineni, în zona industrială a orașului, la vărsarea Bistriței, el vine să întregască peisajul moldovenesc și să contribuie la valorificarea superioară și complexă a lemnului exploatat din vestii codri ai Neamțului.

Prima unitate a complexului, Fabrica de mobilă, a intrat în funcțiune la începutul anului acesta. În cele aproape 11 luni care au trecut de atunci, elegantele garnituri „Ilva” produse aici au împodobit aparta-

mente multor mii de familii din întreaga țară. Vădindu-și hărnicia și priceperea, colectivul acestei fabrici a realizat și trimis pînă acum unităților comerciale aproape 100 de garnituri de mobilă peste prevederile planului.

La începutul celui de al doilea semestru, a fost dată în exploatare și Fabrica de ferestre. Chiar din primul trimestru de funcționare, capacitatea de producție proiectată pentru această perioadă a fost cu mult depășită. În curînd urmează să-și înceapă activitatea și cea de a treia unitate — Fabrica de uși. Marca majoritate a mașinilor cu care sînt înzestrate aceste unități poartă pe ele marca Întreprinderii mecanice din Roman. Caracteristicile tehnico-economice ridicate le situează la nivelul tehnicii mondiale.

Agregatul C.P.C.-35, pe care-l vedeți în imaginea de mai sus, se numără printre cele mai noi și mai de seamă realizări ale constructorilor de mașini-unelte de la Roman. Agregatul constituie o adevărată uzină în miniatură, cu ajutorul lui putînd fi efectuate nu mai puțin de 24 de operații diferite. El va fi folosit la prelucrarea complexă a panourilor de mobilă. La data cînd am vizitat fabrica, montajul agregatului era aproape terminat.

Fotoreporterul nostru a înregistrat pe peliculă momentul cînd ing. Vasile Pantilie, maestrul Valearian Lăcătuș și montorul Aurel Ștefănescu puneau la punct ultimele pregătiri în vederea începerii probelor de duranță.

CONST. AZOIȚII

Se extinde termoficarea orașului

ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ. — În orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej se lucrează la extinderea rețelei de termoficare în vederea asigurării cu apă încălzită a noilor obiective social-culturale și a locuințelor aflate în construcție. Un prim canal termic, lung de 2 960 m. va asigura încălzirea complexului școlar petrochimic și a depozitelor O.C.L. în partea de est a orașului. Cel de al doilea traseu, pe o lungime de 2 500 m. va permite termoficarea Casei de cultură și a hotelului ce se construiește la capătul bulevardului Republicii, precum și a blocurilor de locuințe ce se înalță în microraioul nr. 9.

Instalație automată pentru spălarea vehiculelor

PLOIEȘTI (cosp. R. 1). La Întreprinderea de transport Ploiești, un colectiv condus de ing. Gh. Ionescu a realizat o instalație automată care în decurs de numai 3 minute execută spălarea vehiculelor destinate transportului public, ceea ce în intervalul a 24 de ore ridică la 480 numărul autobuzelor ce pot trece prin acest veritabil „tunel baie”.

Sistematizări de linii ferate

BIRLAD. — Un alt important nod de cale ferată din cuprinsul Direcției regionale C.F.R. Iași și anume Birlad este supus acum unei vaste acțiuni de sistematizare și modernizare. Această acțiune cuprinde, printre altele, dezvoltarea liniilor de garaj și de comunere-descomunere a trenurilor în măsură să satisfacă traficul actual de persoane și marfă.

De asemenea, este prevăzută aici construcția unei împănătoare gări proiectată într-un stil arhitectonic modern.

CL. RADULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

„Reprezentanți” la București sau baze de aprovizionare regionale?

Numeroasele scrisori sosite la redacție pe marginea articolului „Emisari la București”, apărut în ziarul nostru la 13 octombrie 1965, ne pun în față o problemă dificilă: aceea de a nu le putea reproduce pe toate și deci de a oferi satisfacție deplină semnatărilor lor.

În rîndurile de față, ne propunem să spicăm opinile formulate atît de conducerea unității cît și de direcția generală tutelară în legătură cu activitatea reprezentanților în general și îndeosebi a permanenței Întreprinderii de construcții siderurgice Hunedoara (I.C.S.H.).

I.C.S.H.: „Problemele abordate în articolul „Emisari la București” prezintă interes, ele referindu-se la un compartiment important al activității economice, acela al aprovizionării tehnico-materiale. Reprezentanții sau permanențele unor întreprinderi sînt rezultatul metodologiei actuale de aprovizionare, al posibilităților de proiectare și execuție, care nu asigură decalajul necesar între aceste faze; ele sînt impuse de specificul activității de construcții care are ca obiect lucrări, am putea zice, unicate a căror execuție este condiționată de un număr foarte mare de repere de materiale (mai ales de instalații), din care majoritatea nedirijate etc. Aceste aspecte ale aprovizionării tehnico-materiale în construcții obligă întreprinderile de a folosi toate căile posibile pentru a asigura primirea materialelor la timp și în ordinea cerută de procesul de construcții, pentru a preîntîmpina neajunsuri care pot compromite execuția lucrărilor în termen”.

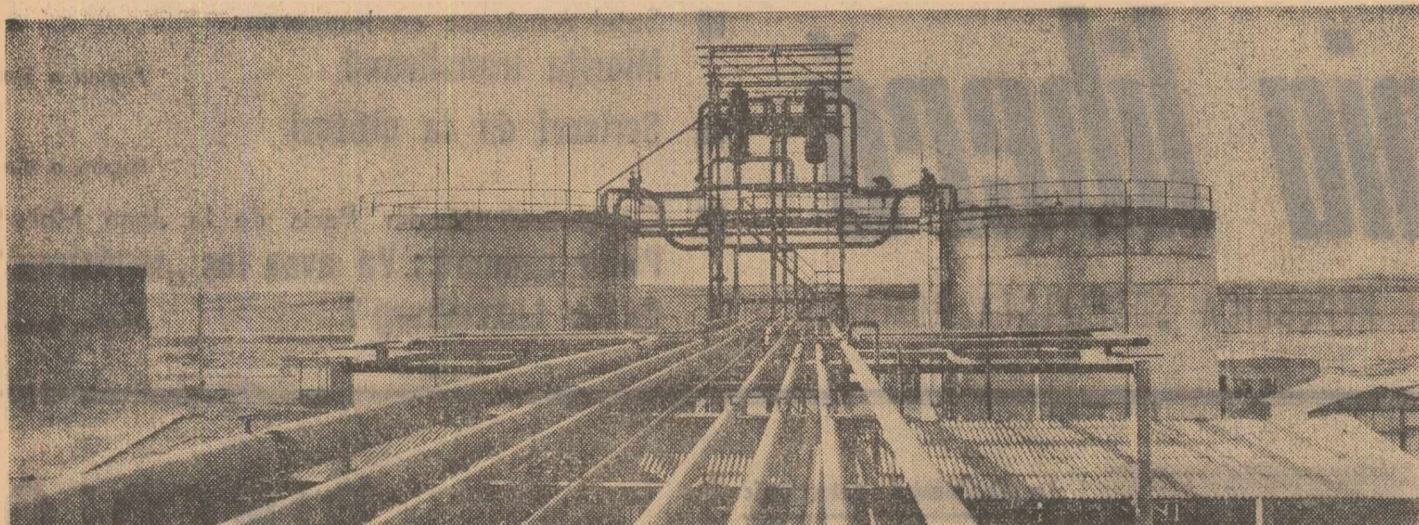
Pentru considerentele de mai sus ca și pentru altele, enumerate, aflăm din răspunsul I.C.S.H. că... „întreprinderile mari s-au fixat la soluția folosirii de dispeceri permanenți, care economisesc cheltuielile de deplasare, de diurnă, cazare etc. ale delegaților. Experiența noastră ne-a arătat că cea mai mare parte din problemele rezolvate cu destulă operativitate prin aceste grupuri de dispeceri existente în București nu s-ar fi putut soluționa cu aceeași operativitate numai pe

bază de corespondență, comenzi, contracte etc. și deci realizarea sarcinilor de plan ar fi avut de suferit. Pe măsură ce greutatea aprovizionării tehnico-materiale, a rulate sumăr în scrisoare, vor fi lichidate, vom reduce personalul existent, urmînd ca în final să desființăm integral grupul de dispeceri folosit în București”.

DIRECȚIA GENERALĂ DE LUCRĂRI DE CONSTRUCȚII ȘI MONTAJ DIN MINISTERUL INDUSTRIEI METALURGICE NE COMUNICĂ: „aparitia articolului „Emisari la București” ne-a oferit din nou prilejul de a analiza modul în care se desfășoară activitatea grupurilor de dispeceri aparținînd întreprinderilor subordonate direcției. Cu această ocazie am examinat atît lipsurile semnalate în activitatea grupului de dispeceri al I.C.S.H. cît și alte deficiențe, semnalate în articol, care au pus în evidență situații ce nu pot fi tolerate”.

Sîntem informați apoi că activitatea acestor reprezentanți a format obiectul unor analize periodice ale Direcției generale lucrări de construcții și montaj din M.I.M., care a examinat și posibilitatea renunțării la serviciile acestora, urmînd ca întreprinderile să-și rezolve problemele aprovizionării prin delegați, de la caz la caz. „În etapa actuală — se arată în scrisoare — menținerea grupurilor de dispeceri în București de către marile întreprinderi este încă necesară și justificată din punct de vedere economic”.

Fără a contrazice cu nimic

La uzina chimică din Pitești, lucrările de construcții avansează din plin. Cliseul nostru reprezintă un aspect de Foto: RADU CRISTESCU

Construcțiile comerciale, rudă săracă?

Nouă milioane de lei au fost investiți anul acesta pentru construcții și amenajări comerciale în regiunea Cluj. Suma e importantă și ilustrează preocuparea evidentă pentru lărgirea și modernizarea rețelei comerciale, preocupare vizibilă de altfel în toate regiunile țării. Ca urmare, cumpărătorii din regiune beneficiază acum de servicii noi, complex construit la Turda Nouă, de cele ale unității de la Făget, de cele ale unui număr de magazine modernizate la Cluj, Turda și Ocna Mureș. În ultimele două luni ale anului urmează să fie date în folosință restaurantul-bar de noapte „Pescăruș” și complexul comercial din cartierul Gheorgheni-Cluj, precum și alte diverse unități.

— **Pină la sfârșitul anului** s-a încheiat planul de investiții vor fi îndeplinite integral, ne-a asigurat tov. Constantin Ciotolu, șeful serviciului de investiții din cadrul Direcției comerciale regionale.

Fără a avea intenția să punem la îndoială aceste afirmații, nu putem trece cu vederea faptul că, după datele furnizate de același interlocutor, pină de curind n-au fost realizate integral decât lucrări valorind ceva mai mult de trei milioane, restul urmînd a fi terminate în intervalul de timp relativ scurt ce a mai rămas pînă la 31 decembrie. Dacă ținem seama și de faptul că luna decembrie nu este cea mai propice pentru lucrări de construcții și montaj, rezultă clar că situația investițiilor nu e dintre cele mai roze.

De ce? Sînt mai multe cauze. În primul rînd o anumită mentalitate a constructorilor, potrivit căreia, în ansamblul beneficiarilor lor, organizațiile comerciale pot fi lăsate mai la urmă. Tipic e în această privință cazul complexului comercial din cartierul Gheorgheni lăsat timp de trei luni în aproape totală părăsire de către T.R.C.-Cluj, care și-a încheiat în acest interval de timp fortele spre alte șantiere. Faptul este cu atât mai neplăcut cu cît este vorba de un nou cartier clujean, cu mil de locuitori, care sînt lipsiți de posibilitatea de a se aproviziona în apropierea locuințelor lor. Or, există indicii că te-

gorice, de care nici Direcția comercială regională nu pare să țină seama în suficientă măsură, ca, în noile ansambluri de locuințe, unitățile comerciale să fie date în folosință o dată cu noile blocuri. În momentul de față, constructorii depun eforturi susținute pentru a putea termina cît mai multe dintre unitățile complexului. Efectele lucrului în grabă, în „asalt”, par a se face însă de pe acum vizibile, înesind în evidență prin încercări de a se obține schimbări de soluții și înlocuiri de materiale. Este de sperat că beneficiarii vor rezista acestor „atacuri”, astfel încît graba de a se termina lucrarea să nu provoace scăderi în ceea ce

daugă la aceasta diferite formalități pe plan local, inclusiv contractarea cu întreprinderea de construcții și pregătirea pentru deschiderea șantierului, rezultă că abia spre sfîrșitul lunii martie lucrările au început să fie atacate. Ridicînd, în fața organelor centrale, această sesizare justă, nu putem însă să nu menționăm faptul că, dacă la sfîrșitul anului trecut s-ar fi pregătit front de lucru pentru 1965, situația ar fi fost alta. Or, acest front de lucru n-a existat aproape de loc, ceea ce a contribuit din plin la deficiențele menționate.

Experiența acumulată în această privință în anul ce se încheie a determinat conducerea Direcției comerciale re-

Unele observații privind realizarea planului de investiții în domeniul comerțului în regiunea Cluj

privește calitatea execuției și a finisajelor.

De altfel, Truștul regional de construcții nu e singurul executant cărui a se pot reproșa rămîineri în urmă la efectuarea lucrărilor. Foarte lent avansează construcția barului „Pescăruș” (constructor I.O.G.C. — Cluj) și cea a cafetăriei din Turda (constructor I.L.L. — Turda). Nici un fel de cauze obiective nu pot justifica tărșăgănarea la nesfîrșit a lucrărilor, mai ales că în ce privește construcțiile comerciale, aceste „cauze obiective” se repetă nepermis de des.

Intîrzierile în realizarea unor lucrări de investiții se datoresc în mare măsură și faptului că în primul trimestru al anului nu s-a lucrat aproape de loc la construcții comerciale. Aceasta întrucît — spun tovarășii de la Direcția comercială — avizările durează foarte mult, deși documentațiile sînt de obicei gata din luna noiembrie. Cu toate acestea, Ministerul Comerțului Interior și C.S.P. au avizat lucrările prevăzute pentru acest an abia în a doua jumătate a lunii februarie. Dacă se a-

gionale să se preocupe îndeaproape de asigurarea frontului de lucru pentru 1966. Aceasta cu atât mai mult cu cît în anul ce vine se va realiza un volum de lucrări și mai mare, depășind suma de 11 milioane lei. Sînt create condiții pentru pornirea din plin a unor lucrări, ca de pildă complexul comercial din orașul Dej, lucrările exterioare la complexul comercial din cartierul Gheorgheni-Cluj, de puzitol de mobilă din Turda, magazine la parterul unor blocuri din Ocna-Mureș și Cluj etc. Totodată, în anul ce vine va începe construcția unui hotel turistic cu 300 de locuri la Cluj și a unui siloz pentru legume și fructe în același oraș, precum și a unui nou complex comercial în cartierul Gheorgheni.

Există deci toate premisele pentru ca în anul 1966 planul de investiții în domeniul comercial să fie îndeplinit. În regiunea Cluj, în condiții mai bune decît în acest an. Un sprijin substanțial din partea organelor centrale, a proiectanților și constructorilor, precum și a sfaturilor populare locale (care în anul acesta s-au hotărît foarte greu să elibereze unele spații în vederea construirii și amenajării de magazine) va contribui, fără îndoială, la punerea în mod operativ la dispoziția cetățenilor a unor noi unități comerciale.

PAUL MARIAN

POȘTA REDACȚIEI

ST. FILIPESCU-București. Concediul medical se acordă pentru afecțiuni care produc incapacitate temporară de muncă. Dacă afecțiunea care produce incapacitatea temporară de muncă este tuberculoză pulmonară, atunci concediul medical se poate acorda pînă la un an (medicul apreciază durata perioadei de recuperare). În cazul cînd incapacitatea temporară de muncă se datorește unei alte afecțiuni, concediul medical se acordă pînă la 6 luni în interval de un an, scotînd de la prima zi de bolnă.

În situația unui salariat cu o tuberculoză pulmonară stabilizată, a cărei stare de sănătate permite prestarea profesională sa, care face o afecțiune asociată, concediul medical se acordă pentru boala asociată, dacă aceasta îl produce incapacitate temporară de muncă. Durata concediului va fi deci pînă la 6 luni.

C. IONESCU — Ploiești În ultimele zile, rețeaua comercială a fost asigurată cu cantități îndestulătoare de baterii rotunde de 1,5 V, pentru aparatele de radio. Informația ne parvine de la Ministerul Comerțului Interior — Direcția generală pentru produse metalo-chimice. Sperăm că, la ora actuală, și magazinele ploieștene sînt bine aprovizionate cu acest produs.

C. ANDRONESCU — Tr. Severin. Lucrările de sistematizare prevăzute pentru orașul Tr. Severin nu vor știربی cu nimic renumele „Casei poporului”. Concorpient cu construcția sistemului energetic de navigație „Porțile de Fier”, orașul dv. se va înnoi cu blocuri zvelte de locuințe, cu un hotel, cu o policlînă, cu o școală ce va avea 24 de săli de clasă etc. Ținînd seama că vechea sală de cinematograf, de o rezistență subrezită și înconjurată de clădiri avariate, prejudiciată estetica zonei centrale a orașului, în locul acesteia s-a preconizat construcția unei săli moderne, cu 650 de locuri, în imediata apropiere a blocurilor de locuințe ridicate în ultimii ani. Această amplasare permite și realizarea investiției cu folosirea economică a tuturor utilităților (racordarea la centrala termică pentru încălzire, apă și canal, stația de transformare).

A. CAIBULEA-Suceava. Tarifele aplicate de I.G.O. Suceava în domeniul transportului în comun, apreciate de dv. ca prea ridicate, au făcut recent obiectul unei analize, la care a participat și un delegat din partea Comitetului de Stat pentru Preturi. Cu acest prilej, pînă la introducerea unor tarife republicane pentru transportul orașenesc, care se află acum în studiu, s-a stabilit aplicarea unor noi tarife provizorii.

În discuție: Ospitalitatea stațiunilor

(Urmare din pag. 1-a)

vicii. Lipsesc, de asemenea, stațiile Getax, la rîndul lor foarte solicitate de turiști.

Aprovizionarea, un capitol însemnat al serviciilor, ar fi de dorit să facă și ea obiectul unor analize minuțioase din partea forurilor care răspund de efectuarea acesteia. Fiind, în general, depărtate de bazele de aprovizionare, stațiunile balneo-climatice suportă consecințele livrărilor nesatisfăcătoare, mai ales la legume și la fructe proaspete, care pe alocuri e necesar să fie aduse din alte regiuni, deoarece epoca recoltării trufăndu-se este destul de tîrzie față de începutul sezonului de vîrf. Este, considerăm, binevenită inițiativa luată în regiunea Dobrogea de a se crea sere care să îngăduie o recoltare timpurie. Din păcate, producția obținută aici vara trecută a fost dirijată în mare parte spre nordul Ardealului, în timp ce pe litoral erau aduse legume... din părțile

Aradului. Cheltuielile inutile ce s-au făcut, destul de substanțiale, sînt un motiv în plus pentru luarea unor măsuri care să pună ordine în acest sector.

Sub nivelul cerințelor și al posibilităților reale s-a situat și sectorul produselor artizanale. Este curios să constatăm că în rețeaua proprie a UCECOM sînt stocate pe alocuri asemenea articole, în vreme ce comenziile rețelei comerciale din stațiuni nu sînt satisfăcute integral.

Aspectele care determină și influențează calitatea serviciilor în stațiuni sînt foarte diferite. Rezolvarea judicioasă a problemelor ce se pun nu poate fi decît rodul colaborării intense a factorilor ce contribuie la realizarea acestor servicii în diferitele sale verigi, rodul unei conlucrări ce este de așteptat să se materializeze într-un plan de măsuri amănunțit, în pregătirea laolaltă a tuturor detașajilor ospitalității.

CORNELIA PREDĂ

Memento

MIERCURI
1
DECEMBRIE
1965
LUNA XII TRIM. IV Soarele răsare la 7 h 32' apus la 16 h 38'
— 335 + 30
teatre
Prințesa circului: Teatrul de stat de operă (14.00.11) ora 19.30; Regele moare: Teatrul Național „I. L. Caragiale” sala „Comedia” (14.71.71) ora 19.30; O femeie cu bani: Teatrul Național

„I. L. Caragiale” sala Studio (15.15.53) ora 19.30; Fizicienii: Teatrul de Comedie (16.46.60) ora 20; Jocul de-a vacanța: Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” sala din bd. Schitu Măgureanu 1 (14.60.60) ora 19.30; Căniola: Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” sala Studio (12.74.50) ora 17; Hipnotiz: Teatrul „C. I. Nottara” sala Magheru (15.93.02) ora 19.30; Billy mincinosul: Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giulești în sala Teatrului Mic ora 19.30; Privește înapoi cu mine! Studiul Institutului de Artă Teatră și Cinematografică „I. L. Caragiale” (15.72.55) ora 20; Revista dragostei: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” sala Savoy (15.56.78) ora 20; Cu muzica e... de glumiți: Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” sala din cal. Victoriei 174 (15.04.18) ora 20; Băiatul și vîntul: Teatrul „Tănăscu” sala din str. Academiei 20 (15.67.37) ora 15 și ora 17; Mereu mai sus: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Parada circului: Cîrcul de stat (11.01.20) ora 20.

CARNET CULTURAL

Teatrul „C. I. Nottara”: „SCAUNELE” de Eugen Ionescu

Radu Popescu

Foarte tragică, Scaunele reprezintă, fără îndoială, culmea primei faze a creației lui Eugen Ionescu, caracterizată și destul de ușor de definit, prin utilizarea directă a elementelor de „absurd” formal, a procedeeelor comical verbal, a ilogismului ostentativ, ca și prin simplitatea extraordinară a acțiunii și conflictului, prin dimensiunile reduse, încapînd între un skeci scurt și un act lung. Este faza exploziei și agresiunii literare, a zgîlțirii publicului printr-un soi de insolență enormă, fază a cărei producție lasă să se întrevadă un geniu neliniștit și neliniștit, fără a dezvălui, însă, nici pe departe, virtuțile de substanță, profunzime, nuanțare și elan ale acestuia. Din tot ceea ce este comun și caracteristic acestei faze, Scaunele păstrează încă o mulțime de trăsături: jocul de cuvinte, calamburul, afirmația stupefiantă, aberantă („doar n-am treizeci și trei de mîini, că o vacă”), strania pozie a desigurii cuvintelor prin anagrama sonore, numărul redus de personaje, construcția într-un singur act, sau mai bine zis într-o singură bucată, căci actul acesta are proporțiile unei drame obișnuite etc., etc.

Prin substanță, prin idee, prin perspectivă, Scaunele depășește, însă, cu mult prima fază a creației lui Eugen Ionescu, putînd figura solid, organic și în cea de a doua, care cuprinde operele cele mai importante, cele mai realizate, și, după părerea noastră, cele mai relevante, alături pentru căutarea filozofică a lui Eugen Ionescu. Cît și pentru adevărata sa valoare scriitoricească „Rinocerii, Ucișag fără simțire, Amedeu, Pionierul aerului, Regele moare și cea mai recentă, Poamea și seleta (la carel premieză va avea loc chiar în țara noastră, la Comedia Franceză). Pentru prima dată, în Scaunele, Eugen Ionescu ne dezvăluie, și își dezvăluie probabil și însuși, e-norma sa inspirativă, enormul său dar de a crea imagini poetice-idei, imagini poetice-simboluri, în curgerea și din surse cărora încep și se hrănesc marile sale opere dramatice. Am subliniat cuvîntul inspiratie, pentru a reliefa ideea că, la punctul său de plecare, dramaturgia lui Eugen Ionescu este o creație de poet, condiționată de o anumită viziune strict și ireductibil subiectivă a lumii, în capînd și putîndu-se dezvolta dramatic, ca într-un adevărat univers, în limitele de la început trasate de o fulgurantă imagine poetică.

În Scaunele, imaginea poetică nu cuprinde altceva decît dialogurile celor doi bătrîni între ei, și dialogurile celor doi bătrîni cu mulțimea invitaților invizibili și cu mulțimea, de o materialitate apăsătoare, de o colosală forță de sugestie, a scaunelor goale. Care este conținutul acestei imagini-idei care este semnificativă acestui atroz simbol, nu o vom spune, decît pentru că în mod evident conținutul apare foarte complex, iar semnificațiile sînt multiple. Nu încapem vorbă că avem aici o nouă demonstrație a imposibilității comunicării între oameni.

generatoare este a turnului lugubru înconjurat de ape, în interiorul sordid al căruia doi bătrîni de vîrstă fantastice (căci chiar dacă au, după cum pare, numele nouăzeci și cinci de ani, amîntu-rită lor sint seculară, și chiar milenare), epave derizorii ale neputinței și spăimii, au convocat numeroși oaspeți, printre care va figura însuși „împăratul” pentru transmiterea unui „mesaj”. fruct final al întregii experiențe de viață și înțelepciuni a eroului, deceliv pentru soarta viitoare a umanității întregi. După ce au umplut scena cu scaune destinate oaspeților invizibili, care sosesec în

Poate fi cineva de acord cu vreuna din tezele acestei drame, poate fi cineva de acord cu esența filozofiei lui Ionescu, ilustrată astăzi cu nemăsurate argumente artistice, într-o operă care umplea mai mult de cîntec volume? Evident că nu, evident pentru noi, oameni ai unei alte filozofii, cu totul opuse, bazată, în esența ei, pe încrederea în om, în solidaritatea umană, în progresul nelănturat al societății, pe certitudinea și cunoașterea mesajului pe care-l așteaptă omenia. Despărțirea noastră de Ionescu se produce încă de la cea dintîi privire pe care o aruncăm asupra lumii, iar

Cronica teatrală

număr imens, strivitor, sufocant, bătrînul anunță că mesajul va fi transmis, în numele său, care nu are darul elocvenței necesare, de un orator special convocat în acest scop. La sosirea acestuia, cei doi bătrîni, împăcați în constatarea marelui lor secret, liniștiți cu privire la „soarta umanității”, fericiți, se aruncă în valurile care înconjoară insula lăzind cuvîntul Oratorului. Dar vai, acesta e un surdo-mut care nu poate emite în fața mulțimii decît sunete guturale, nearticulate, analfabice și un cretin, deoarece cînd ia creta pentru a exprima în scris ceea ce glasul nu-i ajută să transmită, lîterele pe care le caligrafiază sînt tot atât de lipsite de sens, ca și sunetele vorbite l...

Iată conținutul Scaunelor, care nu cuprinde altceva decît dialogurile celor doi bătrîni între ei, și dialogurile celor doi bătrîni cu mulțimea invitaților invizibili și cu mulțimea, de o materialitate apăsătoare, de o colosală forță de sugestie, a scaunelor goale. Care este conținutul acestei imagini-idei care este semnificativă acestui atroz simbol, nu o vom spune, decît pentru că în mod evident conținutul apare foarte complex, iar semnificațiile sînt multiple. Nu încapem vorbă că avem aici o nouă demonstrație a imposibilității comunicării între oameni.

Valorificarea unor mărturii istorice

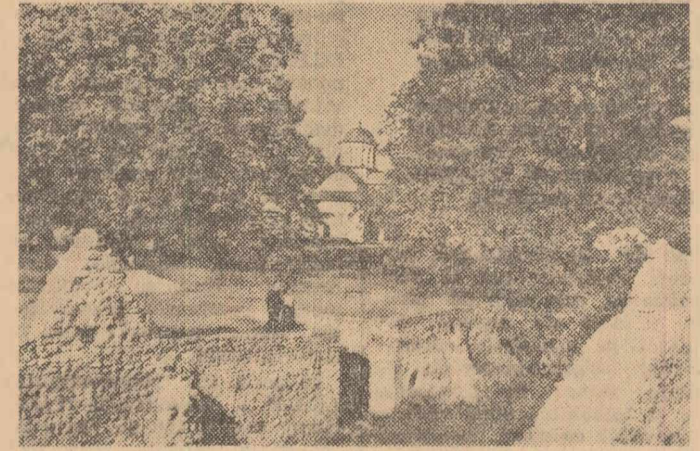
Dacă dumneata, călătorule, îndrăgostit de frumusețea țării noastre, te vei abate pe la Curtea de Argeș, nu uita să mergi la Biserica și Curtea Domnească, monument istoric datînd de prin secolul al XIV-lea, ale căruia fresce suprapuse și morminte străvechi dovedesc existența prin aceste locuri a unei arte de înaltă valoare.

Poate unora li se va părea mai curioasă biserica cu turlile aurie, ridicată pentru prima oară de Neagoe Basarab, a cărei legendă este legată de Mașterul Manole. Chiar dacă aceasta din urmă a intrunit în acest an peste 120.000 de vizitatori, interesul pentru Biserica și Curtea Domnească este și el în creștere, peste 40.000 de oameni, dintre care aproape o mie de străini, trecîndu-le pragul spre a citi pe zidurile vechi de șase veacuri file din istoria poporului român.

Se cuvine, așadar, grijă pentru acest monument, grijă care nu se poate menține doar cu firmulita așezată lingă cotapetele, pe care scrie: „Nu vă semnați pe pereți”. E adevărat, există și dintre cei care, cu creionul chimic, își aştern apostifa pe picturile murale, pe care nici fărârii lor nu îndrăzniseră a-și pune numele, mulți rămîind anonimi pentru venicie, spre deosebire de cuture vizitatorilor plini de importanță prezentei sale și a înfățișării ei pe zidurile seculare biserici. Dar

nu e mai puțin adevărat că, pentru a conserva valoarea acestui monument, ceea ce s-a făcut pînă acum nu este nici pe departe destul. Există, printre altele, în incinta bisericii, mormîntul voievodului Radu Negru, care a domnit între anii 1374 și 1385. Așezate sub un geam, pe locul lor de veci, osemintele voievodului stau la vedere împreună cu unele din podocbele cu care acesta fusese înmormîntat. Nu mai că măsurile de conservare n-au fost cele mai bune și, an de an, osemintele se împuținează sub acțiunea factorilor

naturali și n-ar fi de mirare să dispară cu totul. Vizitînd în aceste zile de toamnă Biserica Domnească, vezi cu uşurină cum sub sfîcla mormîntului, ca urmare a diferenței de temperatură, s-au format picuri de apă care, cîzînd pe oseminte și podocbe, le distrug pe unele și le oxidează pe celelalte. Dacă-ți exprimi nedumerirea în legătură cu această nepăsare, afli că de mai multe ori în ultimii ani a fost sesizată Comisia monumentelor istorice, dar că aceasta a rămas nemulțumită și rece față de soarta unei valorose mărturii istorice.

Ce puteți înțelege din acest plan general al uneia din cele două ilustrații care reprezintă Biserica și Curtea Domnească din Curtea de Argeș? N-ar fi mai utile cîteva detalii, tovarășii editori?

Da, lipsăste o mînd de gospodărie în valorificarea unor monumente istorice, fiindcă trebuie spus că nici la biserica Curtea de Argeș situația nu-i cu mult mai bună, nemămurînd de minăstoria Bistrița sau de tezaurul artistic aflat la Cula de la Măldărești din raionul Horezu, pe care, după ce ai străbătut cole lungă, riști s-o găsești închisă, custodele fiind plecat cu treburi felurite cine știe unde. Si nu de orice fel de gospodărie, ci de oameni cu dragoste pentru o astfel de activitate și cu respect față de interesul larg stîrnit în rîndul publicului de tot ce e legat de istoria și cultura poporului nostru.

AL. CORNESCU

cinematografe

Old Shatterhand: Patric (11.86.25) ore 9 — 11.30 — 14 — 16.30 — 19 — 21.30; Dincolo de barieră: Republica (11.03.72), orele 9.30 — 11.30 — 14 — 16.30 — 18.45 — 21.15; Îndrăznețul Pardailan: Lucăstăru (15.67.67), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Feroviar (16.22.73), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; Festival (15.63.84), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.45 — 19 — 21; Excelsior (18.10.88), orele 10 — 12.15 — 14.30 — 16.45 — 19 — 21.15; Tomis (21.49.46), orele 8.15 — 10.15 — 12.30 — 14.45 — 17 — 19.15 — 21.15; Melodia (12.05.88), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.15; Flamura (23.07.40), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15; De-aș fi...Harap Alb: București (15.61.51), orele 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Floarea (12.28.30), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; Modern (23.71.01), orele 12 — 14 — 16 — 18 — 20; Săsa: Căpșoi (16.29.71), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.30 — 18.45 — 21; A fost odădă un moș și o băbă: Victoria (16.28.79), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Camera în formă de „L”: Central (14.12.24), orele 9 — 11.30 —

14 — 16.30 — 19 — 21.15; Primii ani: Lumina (16.23.35), orele 9.45 — 11.45 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Runda 6: Union (13.49.04), orele 15.30 — 18 — 20.30; Cîrîngăși (17.38.81), orele 16 — 18.15 — 20.30; Program pentru copii, ora 10 și Veselle la Acapulco: orele 11.30 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Doina (16.35.38) O călătorie experimentală în Marea Roșie — Cîntecul Ymei Sumak — Vreau să știu tot nr. 40 — Un croc neobișnuit: Timpuiri Noi (15.61.10), orele 10 — 21 în continuare; Cartierul veseliei: Giulești (17.55.46), orele 15.30 — 18 — 20.30; Dacia (16.26.10), orele 9 — 13.30 în continuare 15.45 — 18.15 — 20.45; Femela necunoscută: Cultural (16.25.39), orele 10.30 — 15 — 17.45 — 20.30; Soarele din America: Buzesti (15.62.79), orele 10 — 12 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.30; Ultima vacanță: Grivita (17.08.58), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.15; Lăleaua neagră: Bucegi (17.05.47), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.30; Misterele Parisului: Unirea (17.10.21), orele 11 — 16 — 18.15 — 20.30; Bocșeluta: Flacăra (21.35.40), orele 10 — 15.30 — 17.45 — 20; La ora 5 după-amiază: Vitan (21.38.82), orele 16 — 18.15 — 20.30; Marilyn: Miorita (14.27.14), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Volga

(11.91.26), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Pînă la oraș nu e departe: Munca (21.50.97), orele 16 — 18 — 20; 800 de leghe pe Amazona: Popular (35.15.17), orele 10.30 — 16 — 18.30 — 21; Ferentari (23.17.50), orele 10 — 16 — 18.15 — 20.30; Winetou și Comoră din lacul de argint: Aria (21.31.86), orele 9.15 — 12.45 — 16.30 — 20.15; Unchiul meu: Moșilor (12.52.83), orele 15.30 — 18 — 20.30; Carouche: Cosmos (35.19.15), orele 15.45 — 18 — 20.15; Prima zi de libertate: Viltorul (11.48.03), orele 16 — 18.15 — 20.30; Cîte ești dumneața domnule: Sarge ?; Coletina (35.07.09), orele 15.30 — 18 — 20.30; Julex: Rahova (23.91.00), orele 10.30 — 16 — 18.15 — 20.30; Joe Limonadă: Progresul (23.94.10), orele 15.30 — 18 — 20.15; Căpitănel Zero: Lura (31.71.71), orele 15.30 — 18 — 20.30; Duminec la New York: Drumul Sării (31.29.13), orele 15.30 — 17.45 — 20; Onorabilul Stanilescu, agent secret: Cotroceni (13.62.56), orele 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Cel mai frumoșii ani: Pacea (31.32.52), orele 16 — 18.15 — 20.30.

televiziune

14: Fotbal — Dinamo București — Internazionale Milano

(transmise de la stadionul 23 Iulie 1965): Jurnalul televiziunii (I) 19.15; Emisiune pentru pionieri și scolare: Sînti să so-cotiți? Pentru copii — filmul de desene animate „Răsturnele Ineleptele”; 20: Teatru — „Jocul de-a vacanța” de Mihail Sebastian (transmise de la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”); În pauze: Căitate în cetatea industrială; Posta televiziunii; 23: Jurnalul televiziunii (II); Buletinul meteo-rolologic.

cum va fi vremea

Pentru zilele de 2, 3 și 4 decembrie se anunță următorul timp probabil: Vreme în general umedă. Cerul va fi schimbător. Vor cădea precipitații mai întîi sub formă de ploaie, apoi sub formă de lapoviță și în ninsoră. Vînt slab pînă la potrivit din sectorul vestic. Temperatura staționară la început, apoi în scădere, începînd din nord-vestul țării. Minimele vor fi cuprinse între minus 5 și plus 5 grade, iar maximele între 2 și 12 grade. Ceață.

Satul românesc contemporan

MIRITA TRANSILVANA

Reportaj de ION PAVELESCU

În hotărârea inimă să eră. Tema a și dacă arsurile și pastorală, or ar furcătura vo- ar spune după ce leasă n-a coș întreg, ciobanilor de dragul îndrăgă, re-o cărare să spunem pe „marele re-s-au mai espere si nu l. Puiini știu, o ambție despre per-o dovedesc

biologice
știință
puteri

Imul evenimen-ăsă subliniate lele de 22-23 a- e obicei, în jurul după ce se fo-urnă zăpezi, nul- pentru fragilită-țielor, ciobanii își la suhat, inaugu-riclu, al pșunatu-ea: „Să ne-adau-ă pe toptanul Urdă-n-ă pe polioaioră/iti/ Și voinici mie-ri rinduite după ti-ștrini, cu ospățuri jocuri îndrăcite și iăuliri, marchează i nou an de mun-primăvară însă, or-ă prevăzută în ca-rechii, și pe care sa a o clinți, a su-ificare, în loc să i turmele, în loc să i cu frigării și cu i, ciobanii de pe referat să se adu-ne la un stat ca între preasă. Ceea ce i să se stringă la cum se va vedea, de ordin economic.

de data aceasta tra-dării dorințelor, după aritica, în versuri, a-rită. Oamenii au ales vînd facultatea a le-precis gîndurile, ide-ștea erau de a cute-șină cu temeritatea, i și laolaltă cu ei și iși propuneau, nici i nici mai puțin, să o largă acțiune de e a merinosului tran- în concepția lor, pe solidă a acestei rase, i realizeza, prin intru-șecții, o oaie cu multe superioare. Aceasta ur-ie corpolentă, în sensul a atîngea o greutate de g (femelele) pînă la 60 iar mai mult (masculii), menea, printre caracte- trebuia să se numere at robustețea, rezistența scitate de a se adapta noi la clima mai dulce isul Bihorului, ci și la ai dură din zona coline-ubcarpatică. Dar mai cu a interesa cocoșul ei (co-ici cu sensul de lină), in-ferect pe tot corpul, ace-ștea sa cîntărească la re cel puțin 7-8 kg, iar su-șinii să măsoare mai mul- cu o greutate de 10-12 kg, cu o greutate de 20-22 de micro-ă oia dorită, așa cum a concepută. Cineva a numi-astic „miorița transilva-ă. Nu e greu să ne dăm ca, spre deosebire de ibunica ei din baladă, a că- „lină plavijă”, puțină și solană, putea fi folosită mult la covoare și la iacuri

șesute-n stative, această nouă mioriță era sortită să furnizeze materie primă pentru stofele fine și pentru o largă gamă de tricouri, să aducă bani mai mulți crescătorilor din unitățile socialiste. Deocamdată totul era însă numai un proiect. Realiza-rea lui presupunea efectuarea a numeroase și dificile modifi-cări biologice. Faptul că ome-nii, cunoscînd dinainte greută-țile, nu se speriaseră totuși, con-stituie o dovadă că aveau pe deplin conștiința propriei lor puteri. Dar asta nu rezolva încă problema. Era nevoie ca în toate unitățile să se purca-dă fără întîrziere la o muncă pe cit de mălăoasă pe cit de gingașă, în care neprevăzutul putea să joace renghiri la fie-care pas. Lupta pentru „miorița transilvană” a început însă dintr-o dată pe mai multe fronturi și cu o mare mobiliza-re de forțe.

Cota

„Valea lui Mihai”

Una din operațiunile cele mai ample, și care se află în plină desfășurare, a se pornit la gos-

rea. Totul a fost revizuit, cerce-tat din nou. Și treptat, treptat s-au stabilit noi norme, noi re-guli. Iată un domeniu în care totul pare cunoscut: administra-rea nutrejurilor. Sîrmașii noș-tri de acum două mii de ani, bărbășii geți, de-ale căror saric-mițoase se-nfira Ovidiu, ha-bar n-aveau ce-s acelea unități nutritive și precis că nu erau cu-rioși să afle ce rol joacă prote-ina. Și totuși obținuseră de la oile lor și miei și lină să le-a-jungă. La ce bun, așadar, — s-ar întreba cineva — să mai cîntărești furajele, să vezi în ce combinație dau rezultate mai bune? Și totuși, dacă vrei ca oile să producă mai mult trebuie să le ocupi serios de aceste probleme. La Valea lui Mihai ni s-au arătat niște ta-ble comparative. Erau rațiile stabilite în anumite perioade și corecturile făcute pentru echili-brarea și completarea lor. Din aceste date, ce și din pasiunea cu care vorbeau despre ele gozdele, ne-am dat seama că furajarea este o treabă extrem de complicată. Numai după multe diburi specialiști și cioba-nii de aici au ajuns s-o stă-pinească așa cum trebuie. N-a-re rost să transcriem cifrele re-

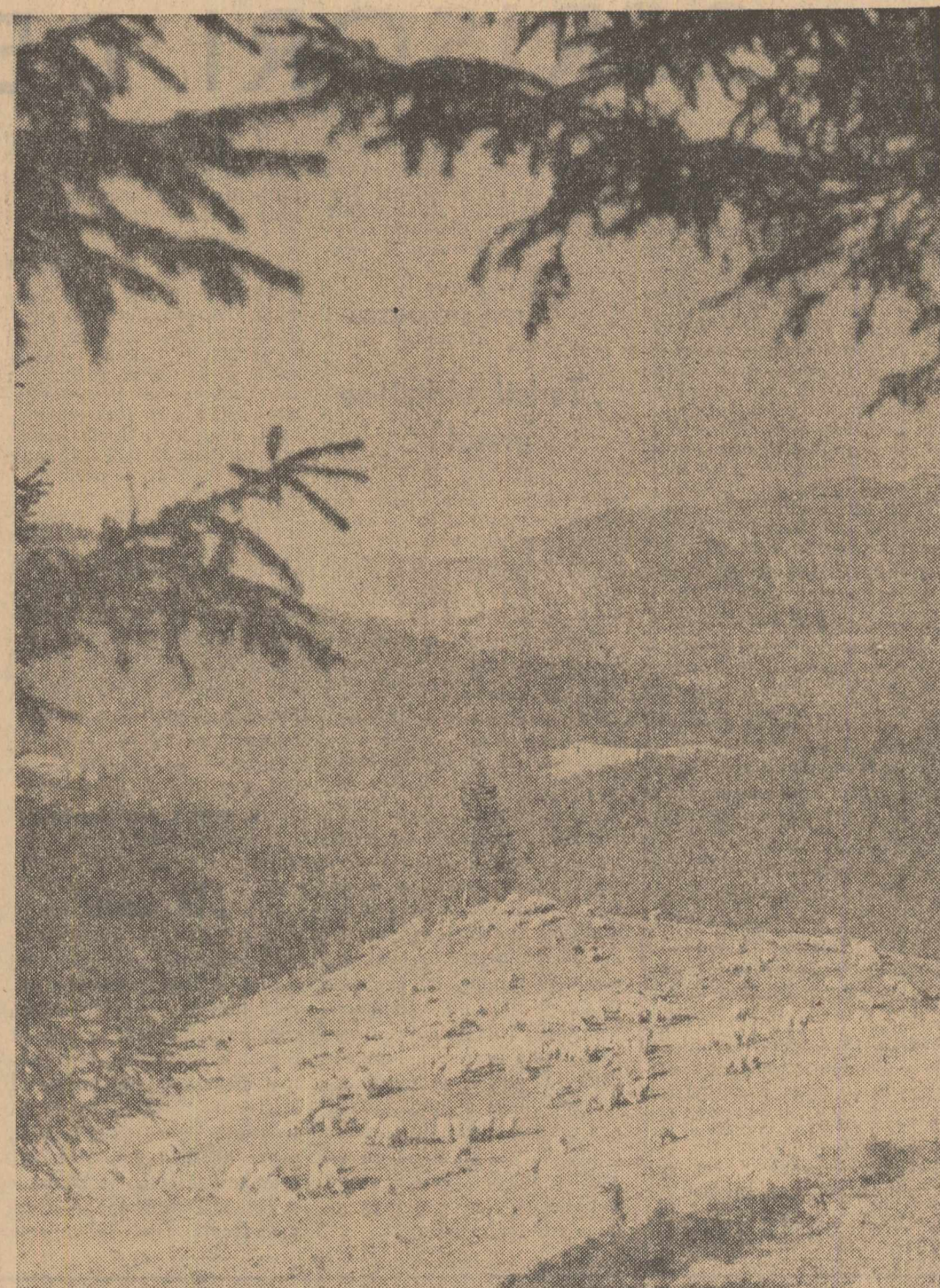
menajate boxe speciale, prevă-zute cu tot confortul, iar pen-tru turme, în general, s-au con-struit saivane cu adăpători și încăperi pentru depozitarea fu-rajelor în preajma. Faptul pre-zintă în cazul merinosului o im-portanță particulară, oile din această rasă fiind mai ginga-se, mai puțin rezistente la gerurile mari din timpul iernii. Dar pro-blema care a solicitat și solici-tă cel mai mult atenția este se-lecția. Gospodăriei i s-au repa-ritizat — încă din 1960 — cinci berbeci din rasa merinos de Stavropol. Avînd printre con-sangvini rude din Australia, re-prezentanții merinosului din stepele rusești sînt mai mari decît confracții lor din Transil-vania, au un plus de greutate, iar suvia linii lor e ceva mai lungă. Prin urmare, o înscriere cu ei nu putea să fie decît folo-sitoare. Prin fecundări artifi-ciale — acest procedeu a fost generalizat în gospodărie din 1955 — a fost asigurată infuzia întregii turme. În anii care au urmat s-a procedat la selecții și la complicata operație de potrivire a perechilor. Rolul a-cesta de mijlocilor nu și-l pot asuma decît oameni cu o de-

lios încît în mai puțin de-un ceas o pustii totul. Ca un fă- cut, nimic nu s-a putut salva. Dar oamenii nu s-au lăsat des-cumpăniți. Cu o rară tenacitate ei au reluat totul de la capăt. S-au cumpărat alți berbeci, a început din nou munca de se-lecție. Acum, după trei ani, bi- lanțul este mai mult decît re-marcat. Producția de lină a crescut rapid, atîngînd cantități de 11 kg, în medie, de oaie. A-nul acesta unul dintre berbeci a dat o producție record: 19,50 kg de lină. S-a mîrit lungimea suviei, care acum trece de 8 cm. La cota „Valea lui Mihai”, una din etapele bătăliei pentru ameliorarea merinosului transil-vănean, pentru „miorița transil-vană” a fost cîștigată. Etapele care urmează trebuie să conso-lideze succesul re purtat și să-l desăvîrșească. Să vedem însă ce s-a întîmplat și ce se mai în- tîmplă pe celelalte teatre de operații.

La peste 600 de metri
deasupra nivelului
mării

Ar fi interesant, de exemplu, să ne îndreptăm spre zona dea-lurilor. Întotdeauna s-a crezut că aici merinosul „nu merge”. În lumea crescătorilor de oi a-cest adevăr avea pină de cu-rînd valoarea unei axiome. Ex- plicatia care se dădea era de- rutanță, prin simplitatea ei. Chiar și un profan știe că, în vreme ce la furcane lină atîră parcă mîturînd pămîntul, la merinos ea se răsfrînge spre interiorul coajului formînd valuri-valuri (celebrele guse). Ei bine din această cauză cînd ploaie — și dealurile atrag norii ca magnetul — primele oi sînt avantajate, în sensul că apa se scurge repede de pe lină lor, pe cînd celelalte au de tras mai pînă. Că pînă la urmă, se im-bibă cu umezeală. Și astfel, din protector al organismului, se transformă în contrariu său. Oile răcesc repede, se imbol-năvesc și sucombă.

Dorința de a dobîndi lină mai multă este însă și la deal la fel de vie ca și la șes. A-cestă năzuință îi animă de multă vreme și pe cooperatorii din Camăr, comună așezată dincolo de Sîmleu. Ani și ani, la ei, pe pășunile pe Dealul Bufniței, prin poienile din co-drii Silvaniei au pășcut numai oi furcane și țigăi. Și deodată, în 1960, după statul de la Sa-lanta, oia hotărî să încerce și ei merinosul. E de-ajuns să pri-vești cu luare aminte harta țării, să vezi în ce regiune se af-lă această oază: la peste 600 m altitudine, loc umed, plo-i multe — ca să le apreciezi la adevăratele ei proporții îndră-neala. Sincer vorbind inițiativa lor a părut multora lipsită de perspectivă. Nu și lor. Chib- zuseră bine înainte de a face acest pas. Două au fost dăre- țile în care au hotărî să ac-tioneze. Pe de o parte au socotit că e cazul să procedeze la for-tificarea merinosului, la dez-voltarea rezistenței lui. S-au cumpărat cîțiva berbeci dintr-un sat de pe lîngă Marghita, berbeci care trecuseră printr-un stadiu de aclimatizare și se mai caliseră. Apoi, ca și la Valea lui Mihai, întregul sistem de al-imentare a fost alătit rostuit. Când aveau de-a face cu oi fur-cane ori țigăi, mai puțin prefe- nioase, oamenii se mulțumeau să le lîna vara la imas, iarna la „perdea”, cu paie ori cu nis- cău fin. Cu merinosul însă, dacă voiau să se aleagă cu ceva de urmă lui, nu-și mai puteau îngădui să fie afii de expedi-tivi. Meniul oilor s-a îmbogățit vora cu concentrate, iarna, alături de acestea s-au dat fi-nuri consistente, otavă uscată

de trifoi. O altă preocupare a fost aceea a asigurării măsuri- lor de protecție. Chiar acolo, în preajma pășunilor, s-au ri- dicat mari saivane bine înfun- date și acoperite. Și, îndată ce cerul se-nluneacă a ploaie, tur- mele sînt coborîte, puse la adă- post. Pe nesimțite deci, merino- sul „merge” și la deal, dar că dă și aici producții ridicate. Co- operatorii de la Camăr scot a- nual aproape 6 kg de lină de la fiecare oaie.

„Miorița transilvană” are nî- ste nași deosebit de grijuli la centrele de selecție. În regiu- nea Crișana sînt două aseme- nea instituții: una la Oradea, alta la Salanta. Ne-am oprit pu- țin la centrul orădean. Clădi- rea în care-i adăpostit, joasă, cu aspect rustic, are ceva de camping. Parcă locatarii ar fi pe cale de plecare, de strămu- tare. De dus, nu-și duc, evident, sediul în altă parte, dar ei tot timpul sînt pe drumuri. Au a- ltele de făcut. Deși sînt puțin la număr, controlează și îndrumă toate punctele de înșămînțări artificiale. Și mai sînt și șefii de brigăzi care au nevoie periodic de instruire, și mai sînt și tur- mele de berbeci de elită — ale statului popular regional și ale gospodăriei de stat — care se cer supravegheate, și mai sînt zecile de unități în care e pe cale să se introducă registre ge- nealogice, și mai sînt și testă- rile, bonitățile. O dată ce s-a pornit însă la asemenea ac-tiune, nimic nu pare prea greu, fiecare lucru își are însemnă- tatea lui și e musai să nu suferă amînnări. La drum deci, pe șleauri de cîmp sau pe cărți- cătărate pe spinarea dea-lurilor, acolo unde așteaptă oame- nii, unde așteaptă miorița tran- silvană.

Un cuvînt
despre ciobani

Există riscul ca, vorbind prea mult despre oi, să-l uita-m pe ciobani. Imaginați pe care ne-o facem, îndobîzînd, despre acești cavaleri ai fluierului și cavalu- lui este una alimentată de ve- chi lecturi și ne temem că a- cum, cînd caligrafiam aici nu-

mele frumoasei lor profesii, mulți și-i mai închipuie pletoși și încolțurați cu late chimire unse cu zer. Dar nimic nu-i mai puțin adevărat decît ace- ste reprezentări. Ciobanii din Tara Crișurilor ar ride în ho- hote auzind ce părere ne facem despre ei. Căci, chiar dacă sînt credincioși tradițiilor, ei nu au comun cu bacii de demult decît faptul că-și fac, ca și ei, veacul la stîna. Planurile de ameliora- re a merinosului transilvănean au fost elaborate — se știe — de oameni de știință, iar în u- nități, inginerii, în colaborare cu specialiștii de la centrele de selecție, stabilesc diferite măs- uri cu caracter tehnic. Dar și ciobanii își au locul lor bine stabilit în acest angrenaj. Ei sînt niște colaboratori activi ai specialiștilor. Cei mai mulți au o vechime de 10-15 ani în me- serie. La gospodăria de stat Valea lui Mihai l-am cunoscut pe Ioan Polenski. Numele ace- sta are în saatele și în localități- le din preajmă o largă circula- ție. E deajuns să-l pronunți și fi se spune: „A. Polenski, pă- curarul. Îl știm, vrednic om”. De fapt, Polenski constituie numele unei mari familii de ciobani. Ultimul vîlstar al stîrpei lucrează la gospodăria de stat de la înființarea ei. La Camăr am stat de vorbă cu brigadie- rul Mihai Cheimeri. Și el are această îndeletnicire de mulți ani. O veche prejudecată, care îi nedreptățește pe ciobani, pri- vește pretinsa lor lipsă de in- strucție sau, mai bine zis, ade- ziunea lor față de ceea ce se cheamă fondul ancestral de cultură și totată lină de recep- tivitate la elementele civiliza- ției moderne. Toate acestea vor fi fost cîndva. Acum însă... pe „Crișuri, la stîni, ai să gă- sești, ca un element indispensa- bil, aparate de radio și cărți. Toți ciobanii, trecuți prin școala elementară, au urmat și urmea- ză anual cursuri de calificare sau frecventează cercuri agri- cole cu profil adecvat. Contac- tul permanent cu învățătura i-a familiarizat cu problemele pe care le pune știința în fața lor, le-a îmbogățit cunoștințele de specialitate. Ciobanii de pe Cri- șuri știu aproape toți să facă înșămînțări artificiale, se pricep să potrivească rațiile și stăpi- nesc într-un grad înalt știința

purării oilor la pășuni. Ioan Polenski ne-a explicat, cu o ar- gumentare care ar fi făcut fi- gură bună și la catedră, cît de important este să pași oile pe răcoare, dimineața, pînă la cea- surile 10, după-amiaza de la 16 încolo, să nu dai turma la su- hat dacă vezi că e roaua groa- să, s-o adapi de trei-patru ori pe zi și multe alte asemenea lucruri care fac parte din ba- gaful lui tehnic. Fără contribu- ția masivă a ciobanilor, care au fost și sînt nu numai exe- cutori ideali, ci și niște obser- vatori ageri ce pot turniza in- formații extrem de prețioase specialiștilor, acțiunea inițiată în regiunea Crișana n-ar fi a- vut sorți de izbîndă. Și dacă în decursul ultimilor cinci ani efec- tivul de oi aproape că s-a du- blat aici, crescînd de la 356.000 pînă la 685.000, dacă la pro- ducția de lină pe cap de oaie regiunea se situează prima pe țară cu valori în jurul a 3,5 kg, dacă, în sfîrșit, ea dă industriei o mare cantitate de lină fină și semilfină, aceasta se datoră te și muncii pe care o desfă- soară ciobanii, muncă anonimă dusă necurmat sub semnul mo- destiei și conștiințiozității. Ei sînt hotărîți să muncească me- reu mai bine pentru a da via- ță indicațiilor date de Congre- sul al IX-lea al partidului pri- vind sporierea numărului de oi, creșterea producției de lină dobîndită de la ele, îndeosebi de lină fină și semilfină. În acest context e de regretat, de bună seamă, faptul că feazu- rul de experiență acumulat în ceea ce privește creșterea oilor în această regiune eusească a țării n-a fost aproape de- talios valorificat. Organele de spe- cialitate ale Consiliului Supe- rior al Agriculturii n-au găsit încă cu cale să fină aici o con- stătuire cu caracter republican, să sintetizeze într-o lucrare spe- cială învățămintele pe care le oferă munca dusă de crescăto- rii de oi din regiunea Crișana. Un lucru este în afara de orice discuție: în Tara Crișurilor e pe cale de a lua naștere o nouă mioriță, miorița transilva- nă. Și e o datorie de onoare, care se pune în fața celor ci- meti, de a porni neîntîrziat să scrie balada ei. S-a scris ca s-o injeve pe de rost întreaga țară.

PE URMELE ARTICOLELOR PUBLICATE

Automobilistii
pe șosea

Parcul de mașini în ne- contenită creștere, traficul intens de pe șosele ridică o serie de probleme finind de organizarea unor unități pentru prestările de servicii de specialitate. Semnalind unele din neajunsurile pe care le întîmpină conducă- torii auto atunci cînd ve- hiculele aflate în cursă se defectează, nota „Cînd de- panarea e... în pană” și ar- ticolul cu același titlu pu- blicat pe marginea răspon- sului primit din partea U- niunii centrale a coopera- tivelor „nesăgăduștii, spec- ificau faptul că au ramas nerezolvate o serie de ce- rințe de loc neajungibile. Un nou răspuns la redac- ție ne informează că au

fost deschise cele opt stații de servire auto prevăzute în planul pe 1965. Pentru a pune la îndemîna celor interesați datele necesare privind rețeaua unităților de acest fel, intrucît uti- mul ghid editat era incom- plet, va fi publicat un pliant cuprinzînd toate uni- tățile existente.

În legătură cu condițiile de orientare oferite pe șo- sele în timpul nopții, la care s-au făcut referiri în articolul „Nocturnă pe șo- sea”, apărut în urmă cu o lună în ziarul nostru, Mi- nisterul Petrolului — Di- recția generală a desface- rii — ne-a încredințat că stațiile noi „Peco” sînt pre- văzute cu firme luminoase, iar o parte dintre ele dis- pun de săgeți indicatoare, de asemenea luminoase. Totodată, se întreprind stu- dii asupra posibilităților de

aplicare a unor vopsele speciale, fosforescente, pe panourile care anunță de la distanță aceste stații. Ce se va întreprinde înă la acele stații care sînt lipsite de posibilitatea informării conducătorilor auto, pre- cum și pentru instalarea de panouri indicatoare acolo unde lipsesc? În scrisoare nu se spune nici un cuvînt. Or, tocmai aceste măsuri interesau pe cititori.

De la O.N.T.
la vila din stațiune

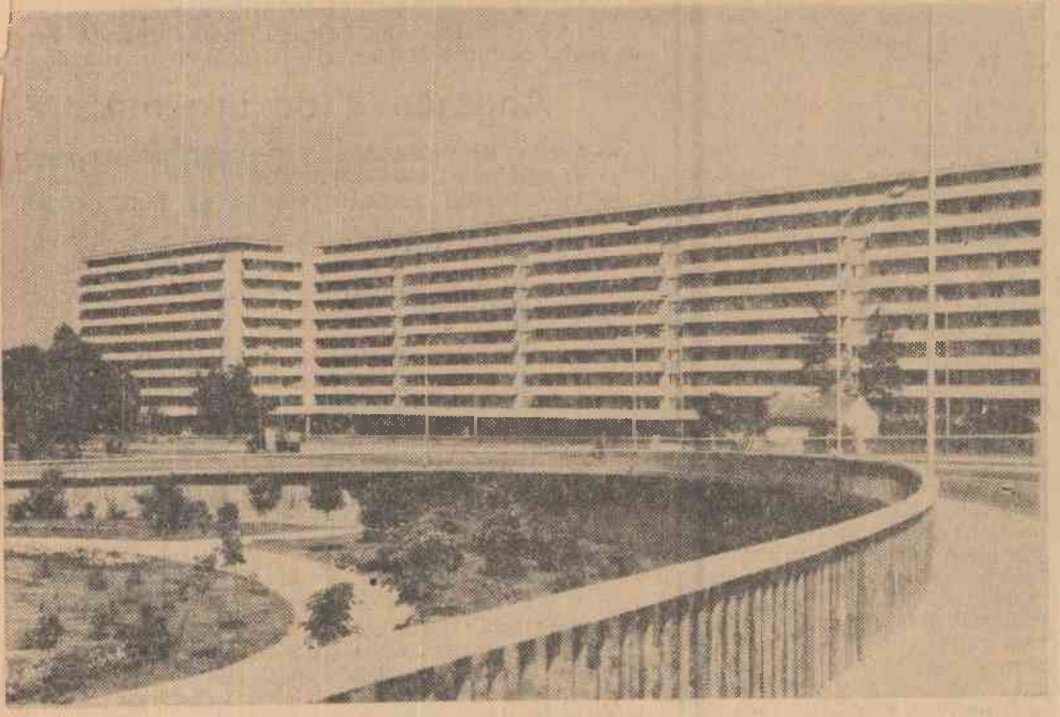
Pornind de la o serie de constatări la fața locului, articolul „De la agenția O.N.T. la vila din stațiune” a pus în discuție problema simplificării formalităților ce se practică în prezent de către birourile de primire

în stațiunile balneo-clima- terice.

O.N.T. Carpați, în răs- punsul pe ne-a fost adre- sat, arată că este de acord cu aprecierile făcute în coloanele ziarului în legă- tură cu necesitatea îmbu- nătățirii activității de ser- vire ce se desfășoară la bi- rourile de repartizare din stațiuni. În acest sens, se spune mai departe, „soco- tim că introducerea nomi- nalizării va duce la elimi- narea aglomerației și be- neficiarii biletelor de odihnă vor cunoaște locul de ca- zare chiar din momentul cumpărării acestora”. În continuare, se arată: „Ca urmare, pe baza locurilor repartizate, întreprinderile balneo-climaterice vor tre- bui să nominalizeze spațiul de cazare dat spre contracta- re, cu beneficiarii de locuri, inclusiv O.N.T., și să pună la dispoziția acestora dia-

gramele și tichetele de re- zervare a locurilor... Acor- darea serviciilor parțiale de masă, tratate sau trata- ment, precum și a unor prelungiri, considerăm că poate fi rezolvată fără a fi nevoie de cereri și aprobări scrise. Pot fi stabilite în prealabil posibilitățile de a- cordare a unor asemenea servicii, care să fie comu- nicate filialelor O.N.T. din stațiuni, pentru a le putea oferi participanților în or- dina solicitărilor, fără alte formalități”.

Referitor la formularis- tica ce se utilizează, O.N.T. Carpați ne încunostîntează că aceasta va fi modificată pentru a corespunde noilor condiții de valorificare a locurilor de odihnă și tra- tament, conform legislației în vigoare.

Noile blocuri din spatele gării de sud din Ploiești

Foto: STASEK CORVIN

SCRISORI DE LA CITITORI

A fost odată...

A fost odată un bloc nou, de toată frumusețea. Apartamentele confortabile, cu balcoane mari, cu dependințe bune, ne asigurau o viață plăcută. După un timp, uneia dintre spălătorii i s-a înfundat instalația de scurgere a apei. Și a rămas așa... N-am avut complicații, deoarece mai era una. Până într-o zi, când colocatara noastră Elisabeta Bonciu, a ocupat-o și ne-a interzis accesul la spălătorie. În virtutea căruia drept? Asta ne-am întrebat și noi, am întrebat-o și pe ea, dar n-am primit răspuns. După exemplul ei, alți locatari au ocupat uscătoarele și alte dependințe comune... Astăzi, cine trece prin dreptul blocului nostru este „plăcut” impresionat de frumusețea mozaicului de rufe colorate spălate în băi și întinse la uscat pe unde se nimereste.

Apoi, unii locatari au vrut să aducă „îmbunătățiri” arhitecturii blocului. Balcoane largi, elegante, au toate blocurile noi. Chiar dacă sint divers construite, cu balustrade din beton, din grilaj de fier forjat, din sticlă colorată, sint totuși niște banale balcoane. Pe cind la noi, năstrușnicii le-au transformat în magazine... Și toate foarte „originale” și divers concepute. Zidite ori îngrijite cu plase de sîrmă sau cu panouri de lemn, cu sau fără ferestre, vopsite și văruiate sau nu.

„Conservatorii”, cei care țineau mult la estetica inițială a blocului G 8 din strada Ștefanului, au cerut

lămuriri tehnicianului I. Marcu de la sectorul 8 al I.A.L. Tudor Vladimirescu. Răspunsul lui a bucurat doar pe „inovatori”: „Blocul G 8 este amplasat îndărătul altora. Și dacă nu este la fațadă...”

Oare așa să fie?

ION ȘTEFANESCU
București

„Turiști, vizitați-ne orașul!”

E o invitație pe care o adresăm tuturor celor care vor să facă cunoștință cu un vechi oraș cultural, cu noile sale edificii industriale, sociale, cu dulcea poezie a toamnelor, risipită din dealul Copoului până la Bucium, dar și cu o atracție inedită și de modă recentă.

„Puteți minca semințe oriunde, oricind, semințe de tot felul: de bostan, de floarea-soarelui — albe, negre, mici, mari, prăjite, cu sare sau fără.” Deși nerostită, invitația e luată ca atare și se pare că mîncatul semințelor constituie o adevărată delectare, de vreme ce unii țeseri o savurează cu atîtă perseverență inocentă.

Să nu vă intimideze cele câteva anenice inscripții, plasate ici și colo pe pereți: „Mîncatul semințelor interzis”, deoarece la noi acestea nu intimidează pe nimeni. Nici gîndul că organele locale ar putea stîngheri comerțul ad-hoc al vinzătorilor ambulanți ai unui asemenea produs, răspîndiți în toate cartierelor orașului, să nu vă pună probleme. De ce să vă pună vovă, de vreme ce nu pune ediliilor orașului?

De asemenea, să nu credeți că veți apărea în ipostază de rău crescuți pentru că zvirliți cojile în nasul trecătorilor. Sint prea mulți cei care o fac, așa că veți fi în ton. În plus, plăcerea va fi unită cu utilul, căci umblînd după semințe veți vizita și diferitele monumente de cultură ale orașului. Spre știință, pentru neolocalnici, vinzătorii cu saculețul dolidora de semințe se găsesc pe gardul din fața Universității, în colțul la Palatul culturii, în fața tribunalei, de fapt în toate cartierelor, pe toate străzile. Cojile de semințe împrăștiate peste tot o demonstrează.

Se găsesc în toate sălile de spectacole chiar și în eleganta sală „Victoriei”, pe scările blocurilor din cartierele noi, în lifțuri, în școli, am văzut și pe treptele de marmură albă ale celui mai frumos spital din oraș. Și de vreme ce nimeni nu sesizează acest lucru, sintem în măsură să vă adresăm invitația de mai sus, adăugînd, fără nici un fel de îndoială: „Vinzătorii de semințe vă așteaptă!”

Dr. ELENA ROMANESCU
Iaji

„Te caut”

Cunoscutul cîntec al lui Florentin Delmar este pe buzele tuturor locuitorilor din comuna Silviștea, raionul Strehaia. De patru luni, nu mai asta auzi, Unii au cerut stației de amplificare să-l transmită de cîteva ori pe zi, poate l-o auzi cine trebuie... L-au învățat pînă și băbuțele și copiii. Dimineața, în drum spre școală, copiii se opresc

în fața unei clădiri și privesc pe geam îndelung, curioși. Se retrag melancolici, cîntînd incetisor... „cum caută un far, în noapte un marinar, te caut...” Mai tirziu începe să transmită stația de amplificare... „cum caută un om, la umbra unui pom, răcoarea...”

— Așa, măică, bine mai zici, că am niște fierbințeli... fibrozează de una singură baba Saveta, pe care o „încearcă” reumatismul.

Si așa, toată ziua cei din Silviștea caută, caută... Pe cine? Pe farmacistul repartizat acum patru luni la farmacia nou înființată în comună. Păcat că nu-l știm numele. Că numai ea e de vină că melodia asta lirică este interpretată pe la noi în comună cu vigoarea unui marș de luptă...

RADU SCINTEIE
Silviștea

O adeverință de sănătate care te imbolnăvește

M-am gîndit să vă scriu și dv. despre niște întîmplări care de nu s-ar fi petrecut aveau fir cu neputință de crezut. Firul peripețiilor noastre a început să se depene pornind de la procurarea unei adeverințe de sănătate pentru soția, adeverință necesară înscrierii copilului la cîmîn. Startul în cursă l-am luat la circumscripția sanitară din Hunedoara, str. 6 Martie, de care aparține I.C.S.H., întreprindere unde soția e salariată. Normal ar fi fost să căpătăm actul cu pricina de la această circumscripție. Ni s-a spus însă

că nu aici trebuie să ne adresăm, ci la dispensarul T.B.C. A doua zi, soția fiind la serviciu, m-am dus eu la dispensarul T.B.C. Aici, același răspuns negativ. Sint îndreptat în altă parte.

Continui cursa, de data aceasta împreună cu soția, posînd la o altă circumscripție de pe str. 6 Martie. Dar... ghinion, nici aici nu putem căpăta actul solicitat, în schimb ni se indică un loc sigur de unde îl vom obține: policlinica C.S.H. situată în fosta clădire a clubului „Alexandru Sahia”. Soția merge la serviciu. Eu neabandonînd cursa, mă prezint la fișier de unde primesc... lămurirea, cum că singura în măsură să-mi satisfacă cererea mea este policlinica orașului. Mă prezint la noua adresă, dar o soră lini risipește din nou speranța, îndemnîndu-mă către circumscripția nr. 4 din raza stației C.F.R., unde în mod sigur...

Nici ploaia deasă, nici vîntul tăios, nici cei 2 km pe care îi aveam de străbătut pe jos nu m-au determinat să renunț la cursă. Rezultatul? Am nimerit din nou la policlinica orașenească, unde sint sincer com-pătimit și drept urmare mi se dă și o adresă „nouă”: Policlinica C.S.H. Flind ora 14 și trebuind să mă prezint la serviciu, predau stația soției, dar nici ea nu-mi norocoașă, pentru că e trimisă din nou la policlinica orașenească. Odi-seea noastră s-a repetat și a doua zi. Și n-ar fi de mirare, ca tot învîntîndu-ne în acest cerc vicios, soția să capete într-o bună zi în locul unei adeverințe de sănătate una de boală.

MARIN CIOCAN
Hunedoara

O trăsură și un semn de întrebare

Ați fost în ultimul timp în orașul Mizil? Nu? Mai bine! Pentru că...

Cobori din gară venind de la București sau de la Buzău, ieși de pe peron și cauți în imediata apropiere un mijloc de transport. Zădarnic. Nimic nu te poate ajuta. Deocamdată... Un birjar. sus pe capra trăsuri, te invită ritual. Te uiți și nu-ți vine a crede că te afli în 1965. Poate e o glumă. Numai că asta e trista realitate.

Afli de la localnici că a fost cîndva și un autoturism aici, pentru a întregi oarecum decorul contemporan, dar mai ales pentru contrast; dar nu mai e. A rămas doar amintirea frumoasă, cînd alături de birjarul de pe capra trăsuri te invita și un șofer. Dar organele miliției i-au ridicat acestuia carnetul de conducere, iar autoturismul așteaptă undeva. O dată cu el așteaptă și cetățenii doar, doar se va găsi un alt șofer.

Pînă atunci, ar fi bine ca sfatul popular al orașului să ne răspundă la o întrebare. Cînd se vor introduce și pe străzile orașului Mizil autobuze ca ele să ia locul trăsuri ce așteaptă de atîta ani să iasă la pensie?

ION DUMITRESCU
Ploiești

cu ceasul deșteptător VICTORIA

Ceasurile deșteptătoare VICTORIA, tipurile M. D., și sint executate cu carcase metalice sau din material plastic, vopsite în culori pastel, cu cadrane avînd ca indici toare linii sau pattern cifre arabe. Sint precise, durabile și garantate

Asociația generală a vinătorilor și pescarilor sportivi

din București, Calea Moșilor nr. 128, raion T. Vladimirescu telefon 15.87.92

livrează la cerere orice cantitate de

Coșuri tip A fără capac — pentru legum

confectionate din răchită cultivată

Dimensiunile:

300/400/500 mm la prețul de desfacere cu ridicata de 20 lei bucată franco depozitul furnizor.

380/460/650 mm la prețul de 24,72 lei bucată franco depozitul furnizor.

La cerere expedierea se face de furnizor cu mijloace de transport C.F.R. vagon sau coletarie.

Intreprinderea pentru lucrări de irigații

ANGAJEAZĂ

pentru șantierele din provincie și București:

- ingineri, tehnicieni și topografi
- maștri construcții, instalații.

Doritorii se vor adresa la sediul Intreprinderii din București, cal. Călărășii nr. 5, tel. 15.91.08, între orele 8—11.

I.R.T.A. BUCUREȘTI
AUTOBAZA 3 CALĂTORI

Angajează prin concurs

CONTABILII PRINCIPALI
CU RESPECTAREA CONDIȚIILOR DE STUDII
ȘI VECHEIME

INTREPRINDEREA DE DISTRIBUTIE
A ENERGIEI ELECTRICE DIN BUCUREȘTI
cu sediul în Bd. 1 Mai nr. 41—43, Raionul Grivița Roșie

Angajează de urgentă

- INGINERII ENERGETICIENI, ELECTROMECANICI ȘI INGINERII CONSTRUCTORI
- TEHNICIENII ENERGETICIENI ȘI ELECTROMECANICI
- MECANICI AUTO
- ȘOFERI
- ȘOFERI MACARAGII
- ELECTRICIENI.

Pentru informații, doritorii se pot adresa la sediul Intreprinderii — Serv. Cadre și Învățămînt, între orele 12—15 sau la telefon 17.03.14.

FABRICA DE TEVI SUDATE BUCUREȘTI
Șos. Colentina nr. 219

Angajează:

- macaragii categoria 5-a
- sudori autogeni categoria 5-a
- Doritorii să aibă domiciliul în Capitală. Informații suplimentare la telefon 35.58.20 sau 35.49.10, interior 14—15.

Foileton

Scuzați-ne că vă deranjăm...

...cu rîndurile noastre, tovarășii și sesizări al Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, însă adresa dv. cu nr. 28/4679 a.c. ne obligă să vi le adresăm, pentru... a vă cere scuze. Știm, ați fi preferat să vi le comunicăm telefonic, că, vorba ceea, „verba volant, scripta manent”... Rîndurile noastre le considerăm, probabil, de-a dreptul supărătoare. Vă răpim atîta timp... Vă înțelegem. Intr-adevăr, de-numea cit mai cuprinzătoare, mai științifică, a secolului nostru este încă în plină dispută. Unii susțin că ar fi secolul cuceririi spațiului cosmic, alții — al marilor descoperiri chimice sau biologice. Toți credem însă că are ca o caracteristică definitorie viteza. Și dv. cei de la M.T.T.C., viteziști prin excelență, nu vreți să faceți halte nedorite... Adică, mai explicit: nu vă pierdeți timpul cu „leacuri”. Și în a discerne care sint faptele majore asupra cărora merită să vă opriți, nu sint pe altceva care să vă egaleză măcar. Și noi îndrăznim să vă turburăm în timpul muncii, trimîndu-vă un articol cu rugămintea de a-l analiza și a ne răspunde!

Stai și te minunezi: a ce se-i „prosece” timpul oamenilor! Bunăoară, cinci specialiști din diverse domenii de activitate își „pierd” timpul răspunzînd la ancheta publicată în ziarul nostru din 3 noiembrie, privind introducerea în circuit economic a unor resurse materiale încă insuficient luate în seamă. Unul dintre articolele anchetei, intitulat „Cum poate fi valorificat praful de la electrolizite”, arăta că în această problemă un cutînt de spus ar avea și M.T.T.C. De asta am îndrăznit să vă

trimitem articolul cu pricina.

Dar ne-ați pus la punct. Adresa dv. ne cere să precizăm „ce anume dorim să tratăm din acest articol” și mai departe ne atrageți atenția asupra faptului că nu este prima dată cînd cereți „să subliniem partea care interesează M.T.T.C. pentru faptul că vi se răspunde foarte mult timp cu citatul unor articole de acest gen”. Intr-adevăr, e scandalos. Un articol de 200 de rînduri.

Cînd te gîndești cită pierdere de timp a cauzat același articol la Ministerul Industriei Construcțiilor, devine și mai evidentă „exigența” dv. în folosirea mai judicioasă a timpului de muncă, „atenția” de care se bucură la dv. cu vîntul presei. De pildă, direcția de specialitate din M.I.C. și-a permis să analizeze temeinic articolul și să stabilească măsuri în consecință. Ultimul paragraf al răspunsului M.I.C. precizează măsurile luate în urma articolului, precum și sectoarele în care această problemă va fi urmărită în continuare. Poftim, cu ce „bagatele” se ocupă unii!

Încheiere, cerem din nou scuze că v-am „răpit” timpul cu citatul acestui articol și, conformîndu-ne unei hotărîri de partid cunoscută, vă rugăm să ne răspundeți... Și dacă tot am „îndrăznit”, ne permitem și unele propuneri: să extîndem elementele de automatizare foarte frecvente în unitățile M.T.T.C. — în domeniul rezolvării scrisorilor și articolelor primite la minister sau să cereți organelor de presă ca, o dată cu articolul, să vă trimită și răspunsul la el, dv. revenîndu-vă doar sarcina de a comunica dacă sînteți sau nu de acord...

ȘTEFANIA GRUIA

Concurs

„Cine știe ciștigă” pentru turiști

Agenția București a O.N.T. Carpați inițiază, cu începere din 11 decembrie, excursii speciale la cabanele Poiana Stînii și Pîrului Rece, cu care prilej se vor desfășura pentru turiștii participanți cîntec „Cine știe, ciștigă”, pe tema „Drumînd prin Buccegi”. Programul acestor excursii mai cuprinde seri dis-

trictive, precum și excursii în vecinătatea cabanelor respective: de la Poiana Stînii la Cota 1400, și apoi cu telefericul, la Virful cu Dor, iar de la Pîrului Rece la cabanele Cheia Rîsnoavei și Trei Brazi. Plata biletelor de excursie se va putea face egalizat, în două rate.

Dincolo de cîteva greșeli de ortografie

posibil acest lucru, iar unele cadre didactice susțin chiar că nici nu corespunde cerințelor pe care le are școala față de absolvenții institutului, pregătiți pentru a preda în clasele V-VIII. S-ar putea, astfel, discutată utilitatea — pentru viitorul profesor de la clasele V-VIII — a 60 de ore de curs și a 30 de ore de seminar la obiectul „Polilor literar românesc”. Aceiași profesori, printre care și tov. Gh. Trandafir, decanul Facultății de filologie a institutului afirmă că este o umflare artificială în raport cu cerințele reale ale programelor claselor V-VIII și cu posibilitățile programei de trei ani a institutului. Materia amintită ar putea fi predată într-un număr mai mic de ore de curs ca să introducă în istoria literaturii române. De altfel, conform dicționarului „nu știe stînga ce face dreapta”, la cursul de Istorie a literaturii se repetă multe din elementele cursului de Folclor. S-ar putea, de asemenea, discutată utilitatea unui curs special de Literatură pentru copii (22 ore de curs) cu atît mai mult cu cît problemele acestuia mai sint tratate o dată și la cursul de Istorie a literaturii — ș.a.m.d.

Situații similare întîlnim și la alte facultăți. La Facultatea de științe naturale și agricultură s-a fost introdus un curs special de Utilizare a mașinilor agricole care nu-și expun pe deplin utilitatea în cazul formării unor profesori de științe naturale, precum și un altul — Organizarea teritoriului care conține multe elemente comune cu programa cursului de Economie Politică. La Facultatea de geografie istorie situația este și mai grea, pentru că se înțelege asimilarea de către student a unui volum de cunoștințe necesare celor două specialități, volumul a căruia la universitate i se rezervă nu mai puțin de 5 ani. Soluția propusă de cadrele didactice ale institutului este aceea de a se crea o specialitate principală, căreia să i se acorde mai mult timp, și una secundară.

Studiind programa de învățămînt a institutului pedagogice de 3 ani și ascultînd părerile cadrelor didactice competente, își pui de asemenea întrebarea dacă nu este exagerat numărul de ore acordate unor discipline de cultură generală (Muncă culturală de masă, Istoria pedagogiei, Ed. fizică etc.) și care în anumite cazuri ating aproape jumătate din numărul total de ore afectate cursurilor.

— Noi nu putem lua măsuri: aici hotărăște ministerul, ne spune rectorul institutului. Am făcut propuneri și în scris dar decădămă nu s-au luat măsuri. Am căutat să aflăm și părerea direcției respective din Ministerul Învățămîntului. Am constatat că lucrurile sînt amînite mai sus sint cunoscute aci. Și atunci de ce ne sînt măsuri luăte?

Prezintă interes, credem, nu atît răspunsul la această întrebare cît măsurile în sine ce trebuie luate. În această ordine de idei este de menționat că ministerul dispune la întocmirea programelor de a-jutorul unor comisii. Este foarte bine că printre membrii acestor comisii se numără specialiști cu o calificare superioară cîte o dată chiar de notorietate mondială, după cum este bine că ele includ și profesori care cunosc cerințele învățămîntului de cultură generală. Dar este în firea lucrurilor că, uneori comisiile, în cadrul cărora au preponderanță oamenii de strictă specialitate, omenii de strictă specialitate să piardă din vedere faptul că în fața studentului se află un buget de timp limitat, după cum pierd din vedere faptul că și cerințele față de profesorul de la clasele V-VIII sint limitate în raport cu cele ce se pun în fața profesorilor de liceu. Aici ar putea interveni mai mult rolul activ al ministerului, care are privirea de ansamblu asupra activității studenților ca și asupra cerințelor pe care le are școala de cultură generală față de absolvenții institutelor pedagogice de trei ani.

Așa cum arăta rectorul Institutului pedagogic de 3 ani din Craiova, mai intervin și alte cauze care împiedică a-supra calității procesului de învățămînt. Printre acestea se numără și faptul că unele cadre didactice ale institutului cu norme de bază aici au normă la cîntăreți și în București. De aici cursuri grăbite între două trenuri, neparticiparea la seminarii și la consiliile științifice ale institutului și, mai departe, lipsa de exigență față de studenți, împărțirea unor calificative „generoase” etc.

O altă cauză foarte importantă a nivelului scăzut al unor absolvenți este generată de slaba pregătire a unor ab-

solvenți de liceu, din regiune. „Noi nu putem să-i învățăm ortografia în institut — ne spune rectorul. Ortografia se învață în clasele I-VIII iar acolo lucrurile stau pe alocuri destul de prost” — adăugă el. Situația nu se prezintă mai strălucită la alte materii. La examenul de admitere, la istorie-geografie, de pildă, din cei 100 de candidați peste 60 s-au prezentat la istorie, cu lacune atît de grave incît au primit nota 2 la lucrarea scrisă.

Rezumînd, lucrurile se prezintă astfel: pe de o parte rectorul Institutului pedagogic din Craiova e nemulțumit și consideră drept o răclă faptul că-i vin tineri slab pregătiți, din școala medie. Pe de altă parte același institut promovează, după cum se vede, și absolvenți slab pregătiți care la rîndul lor vor preda copiilor.

Realitatea dovedește așadar că greșelile din lucrarea lui N.V. nu sint de loc întîmplătoare. Ele sint consecința unor deficiențe ale modului în care a învățat ea, pe diferite trepte ale școlilor prin care a trecut.

De aceea se cuvine a fi trase toate concluziile și mai ales ruptă o primă verigă a lanțului. Opera aceasta trebuie începută chiar de institutul pedagogic care — constient de valoarea socială pe care o capătă absolvenții pe care-i promovează — n-ar trebui, nimeni nu-l „obligă”, să primească în rîndurile sale decît pe acei tineri care și-au însușit cunoștințele necesare în școala de cultură generală și să nu promoveze decît acei studenți care oferă garanția că vor fi în stare să predea la nivelul corespunzător. Este de dorit de asemenea ca revederea de către Ministerul Învățămîntului a programelor și îmbunătățirea lor să se facă de urgență.

La rîndul lor Comitetul executiv cit și Secția de învățămînt a sfatului popular al regiunii Oltenia, trebuie să analizeze atent toate cauzele insuficienței pregătirii a unor absolvenți ai liceelor din regiune și să ia măsurile corespunzătoare de ridicare continuă a calității învățămîntului de cultură generală.

MINZU RADIAN

„Reprezentanți” la București sau baze de aprovizionare regionale?

riale numai din București poate determina o suprasolicitare a întreprinderilor capitale cit și un transport nerational al mărfurilor, de la unitățile producătoare la cele beneficiare. Căci iată cîteva exemple: I.C.S.H. își procură, prin reprezentanța sa, de la baza Ministerului Industriei Construcțiilor din București,

printre alte materiale, lămpi tip „Elba” și scule diferite (clești, filiere etc.). Tîind seamă că aceste obiecte sint deficiente, achiziționarea lor de la această bază, și încă cu destulă greutate, s-ar părea că este singura soluție salvatoare pentru acoperirea necesităților pe șantiere. Și așa

CL. RADULESCU

25 de ani de la asasinarea lui Virgil Madgearu

Virgil Madgearu s-a născut la 27 decembrie 1887 la Galați. După absolvirea liceului în 1907, studiază la Universitatea din Leipzig unde obține în 1910 titlul de doctor în științe economice și financiare, pe baza unei lucrări elaborate sub conducerea cunoscutului profesor Karl Bücher. După o călătorie de studii în Anglia, în 1911, el se întoarce în țară. La început, ocupă funcția de șef de serviciu la Casa centrală a meseriilor și asigurărilor muncitorești, iar apoi de redactor al revistei acestei instituții, **Monitorul asigurărilor muncitorești**. Din această perioadă datează și primele lui lucrări științifice și publicistice. Ele au ca temă principală chestiunea asigurărilor muncitorești, a activității băncilor populare etc.

În 1916 este numit profesor la Academia de înalte studii comerciale și industriale din București, unde predă teoria și tehnica întreprinderilor comerciale și industriale, cursul de economie națională ș. a. În prelegerile ținute, pe lângă predarea teoriei generale de specialitate, el introduce o parte nouă, axată pe analiza situației economiei din țara noastră. Fiind atașat de studenți, el a fost un neobosit îndrumător al tineretului universitar pe linia ridicării nivelului cultural și științific, pe linia muncii perseverente și permanente. Pentru a le ușura însușirea cunoștințelor el a tipărit numeroase cursuri, a organizat și condus un seminar, deosebit de apreciat, în cadrul căruia a susținut și încurajat cu pasiune ridicarea celor mai valoroase elemente în munca de cercetare.

Dragostea lui față de studenți s-a manifestat și în testamentul pe care Virgil Madgearu l-a făcut în 1939 și prin care a lăsat Institutului unde a lucrat, biblioteca sa personală — una din cele mai bogate biblioteci de specialitate din acel timp.

Împreună cu un grup de economiști, el înființează revista **Independența economică**, publicație cu caracter economico-social-politic, în paginile căreia numeroși economiști progresiști publică — mai bine de două decenii — studii și materiale cu privire la situația economiei românești și la perspectivele ei de dezvoltare.

Împreună cu Dimitrie Gusti creează **Asociația pentru studii și reforma socială**, transformată mai târziu în **Institutul social român**. Între 1934 și 1938, el a fost președintele **Asociației române pentru studiul conjuncturii**, una din primele instituții de acest gen din sud-estul Europei. În perioada anilor 1935—1938, la

București, el inițiază apariția ziarului economic **Prezentul**. În paginile publicațiilor ca și în cadrul instituțiilor amintite, Virgil Madgearu desfășoară o bogată și amplă activitate de cercetare. În anii următori primului război mondial, el atacă din plin problemele reorientării economiei României spre producția de pace, iar în perioada crizei economice din anii 1929—1933, se preocupă de găsirea soluțiilor pentru ieșirea din criză, formulând în acest scop propuneri privind atât economia României cât și economia mondială. În anii premergători celui de-al doilea război mondial, își consacră munca cercetării perspectivelor economiei țării.

Problematika urmărită de el în lucrările scrise — în toată această perioadă — reflectă aspectele majore ale economiei țării noastre de-a lungul a două decenii. Sint cunoscute de exemplu, studiile lui asupra burgheziei române, intervențiile cu răsunet în epocă, asupra organizării pe baze moderne a finanțelor publice, asupra controlului și urmăririi evaziunii fiscale, în privința reglementării relațiilor noastre economice cu străinătatea etc. Un loc central în această problematică îl ocupă analiza pătrunderii în situații și perspectivele agriculturii și industriei românești.

Lucrarea de bază a lui Virgil Madgearu o constituie **Evoluția economiei românești — după războiul mondial**. Această carte, prima mare sinteză asupra economiei României antebelice, bazată pe un impresionant material statistic și documentar, adus la zi, tratează probleme importante ale economiei țării noastre, pe o perioadă de 20 de ani. Printre ele amintim: suprapopulația agricolă, economia agricolă țărănească, economia forestieră, rezervele de energie și materii prime, economia industrială, protecționismul industrial și agricol, comerțul exterior, moneda națională, creditul și perspectivele economiei românești. Analizând principalele ramuri de activitate economică a țării, Virgil Madgearu se oprește însă în mod special asupra agriculturii și industriei. Cercetînd în mod amănunțit situația agriculturii românești între cele două războaie mondiale, el constată caracterul înapoiat al acesteia și preconizează o politică agrară bazată pe cultura intensivă a pământului, mecanizare și cadre calificate. El argumentează necesitatea trecerii urgente la o „industrializare reală a țării”, capabilă să dezvolte ramurile de bază ale economiei

țării și în primul rînd agricultură.

„Este îndeobște recunoscut — spune el — că industrializarea României este impusă de necesitatea plasării excedentului populației și creșterii standardului de viață”.

Vorbînd de problema necesității dezvoltării industriei românești, el cercetează pe larg și la obiect, posibilitățile de exploatare a bogățiilor naturale ale țării, potențialul energetic (în special hidroenergetic), resursele umane necesare și mijloacele financiare trebuincioase acestei dezvoltări.

Abordarea realistă a acestor probleme și tratarea lor cu competență, fac din lucrarea **Evoluția economiei românești — după războiul mondial**, a lui Virgil Madgearu — în pofida a numeroase limite și contradicții inerente poziției sale de clasă — o lucrare științifică neîntrecută în literatura economică românească antebelică.

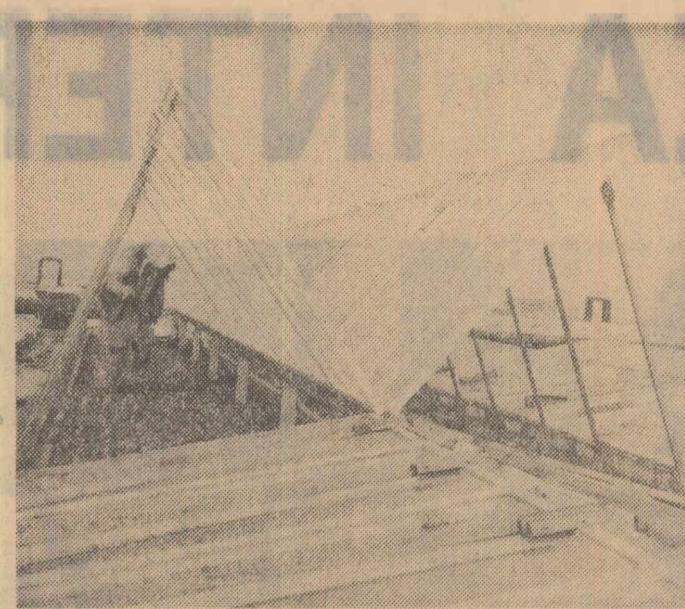
Intellectual progresist, însușit de sentimentul dragostei de țară, conștient de pericolul de moarte pe care îl reprezenta hitlerismul pentru pacea, libertatea și ființa națională a poporului român și a tuturor popoarelor, Virgil Madgearu a luat în anii premergători războiului, poziții deschise, curajoase împotriva politicii criminale a hitleristilor ca și împotriva legăturilor — colană la V-a a hitlerismului în România. El a desfășurat o intensă activitate împotriva subjugării economice a țării de către Germania nazistă, pentru apărarea independenței economice și politice a României.

Poziția sa activă, patriotcă, antifascistă, i-a atras ura celor mai înverșunați dușmani al poporului nostru. La puțin timp după venirea legionarilor la putere, l-au dus pe ascuns, noaptea în pădurea Snagov, unde l-au asasinat mișelește cu sase gloanțe trase în cap, pe la spate.

Activitatea științifică a lui Virgil Madgearu a fost întreruptă prematur. A rămas însă opera lui, mărturie a patriotismului său, a dorinței de a contribui la dezvoltarea economiei țării. La progresul poporului român.

Virgil Madgearu a fost un exponent de frunte al intelectualității democratice românești din perioada anterioară celui de-al doilea război mondial. Creația lui științifică și didactică în domeniul economic s-a impus atenției și prețurii contemporanilor și posterității.

CONSTANȚA BOGDAN
cercetător principal
Institutul de Cercetări Economice al Academiei Republicii Socialiste România

Odată cu sosirea iernii, la centrul de răsadnițe al gospodăriei de stat Domnești a început recoltarea legumelor de sezon. Pînă acum au fost recoltate însemnate cantități de salată, spanac și mărar, iar în curînd se vor livra piețelor rîdichi de lună. În clișeu: Plantarea răsadurilor de salată

Foto: AGERPRES

Telegrama adresată Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România de către Eparhia Reformată Cluj

Eparhia Reformată Cluj a adresat Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se spune: Cu prilejul adunării generale a Eparhiei Reformate Cluj, întrunită în ziua de 20 noiembrie 1965, în orașul Cluj, vă trimitem, cu profund respect și atașament, un salut sincer.

Ca reprezentanți ai clerului și ai enoriașilor Eparhiei Re-

formate Cluj, vă asigurăm că vom sprijini din toate puterile noastre munca uriașă depusă de Consiliul de Stat pentru realizarea tuturor năzuințelor mărețe, spre binele patriei noastre, Republica Socialistă România, și pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Telegrama este semnată de Nagy Iuliu, episcop al Eparhiei Reformate Cluj.

Plecarea unor delegații de activiști ai P. C. R. în R. D. Germană și R. S. Cehoslovacă

Marți dimineață a plecat la Berlin, la invitația C.C. al P.S.U.G., o delegație de activiști ai P.C.R. condusă de tovarășul Ion Teoreanu, membru suplent al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., pentru a lua cunoștință de experiența organelor și organizațiilor de partid ale P.C. din Cehoslovacia.

La invitația C.C. al P.C. din Cehoslovacia, marți dimineață a plecat la Praga o delegație de activiști ai P.C.R. condusă de tovarășul Gheorghe Pană, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., pentru a lua cunoștință de experiența organelor și organizațiilor de partid ale P.C. din Cehoslovacia.

Membru delegației au fost

au fost conduși de tovarășii Ștefan Matei, membru al C.C. al P.C.R., Ion Brad, Ilie Diclescu, Ion Savu, Vasile Vlad, membri supleanți ai C.C. al P.C.R., de activiști ai C.C. al P.C.R.

Au fost prezenți Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane la București și membri ai ambasadei (Agerpres)

conduși la plecare pe aeroportul Băneasa de tovarășii Ene Turcanu, membru al C.C. al P.C.R., Miș Dobrescu, Ion Iliescu, Dumitru Lazăr, membri supleanți ai C.C. al P.C.R., de activiști ai C.C. al P.C.R.

Au fost prezenți Jaroslav Sykora, ambasadorul R. S. Cehoslovace la București și membri ai ambasadei (Agerpres).

ÎN 24 DE ORE

Primire la Ministerul Afacerilor Externe

Ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit marți dimineață pe Z. A. Bhutto, ministrul afacerilor externe al Pakistanului și persoanele care îl însoțesc. La întrevvedere au participat Eduard Mezinescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și M. Șafaqat, ambasadorul Pakistanului la București.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire cordială.

În aceeași zi, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe a oferit un dejun în cinstea ministrului de externe pakistanez, Z. A. Bhutto.

Vizitele delegației Marelui Hural Popular al R. P. Mongole

Continuîndu-și vizita în Republica Socialistă România, delegația Marelui Hural Popular al R. P. Mongole, condusă de Bazarin Sirendib a făcut cunoștință cu o serie de aspecte ale activității și realizărilor oamenilor muncii din regiunea Argeș.

Marți dimineață, oaspeții mongoli, însoțiți de Vasile Mateescu, președintele Comisiei permanente a M.A.N. pentru agricultură și silvicultură și Mircea Rebreanu, membru al Comisiei permanente a MAN pentru probleme juridice, au făcut o vizită la Sfatul popular al regiunii Argeș, unde au fost primiți de Constantin Sandu, președintele Sfatului popular regional, Gh. Năstase, secretar al consiliului regional Argeș al P.C.R. și de alți conducători ai organelor locale.

Oaspeții au vizitat apoi combinatul pentru industrializarea lemnului și cooperativa agricolă Văleni-Podgorie. Seara oaspeții mongoli au asistat la un spectacol folcloric.

Delegația parlamentară mongolă a fost însoțită de Togocli Ghendene, ambasadorul R. P. Mongole la București.

Seară culturală japoneză

La seara culturală dedicată Japoniei, care a avut loc marți la Casa de cultură a I.R.R.C.S. din București, criticul de artă

Petru Comarnescu, a prezentat expunerea, însoțită de diapozitive, „Pictura japoneză”.

La manifestare au luat parte Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relații culturale cu străinătatea, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, oameni de artă și cultură, precum și ambasadorul Japoniei la București și alți membri ai ambasadei.

Au rulat filmele documentare „Arta vie japoneză” și „Grădinițe Japoniei”.

Telegrame

Cu ocazia sărbătorii naționale a Cambodgiei, între Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, și Norodom Kantol, președintele Consiliului de Miniștri și ministrul afacerilor externe al Cambodgiei, a avut loc un schimb de telegrame.

Marți după-amiază s-a înăpăoiat în țară, venind de la Roma, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Glosan, conducătorul delegației țării noastre la cea de-a XII-a sesiune a Conferinței Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.).

Colectivul Operei comice din Berlin a sosit marți la ora prînzului în Capitală. Artiștii oaspeți vor prezenta, așa cum s-a mai anunțat, șapte spectacole la București, în sala Teatrului de Operă și Balet, cu opera fantastică „Povestirile lui Hoffmann” și cu „Opera cerșetorilor”.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, artiștii din R. D. Germană au fost întâmpinați de reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și ai Ambasadei R. D. Germane la București.

Administrația Asigurărilor de Stat anunță: la tragerea mixte de persoane, din 30 noiembrie 1965, au ieșit următoarele opt combinații de litere:

1) J. W. X. 5) B. U. I.
2) S. F. W. 6) K. D. W.
3) J. D. L. 7) P. Y. W.
4) P. H. L. 8) P. G. I.

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

Lucrările conferinței generale a F. A. O. Interventia reprezentantului român

ROMA 30. — Corespondentul Agerpres, Ion Mărgineanu, transmite: În cadrul lucrărilor celei de-a 13-a Conferințe generale a F.A.O. au luat sfîrșit dezbaterile generale pe marginea raportului de activitate și a programului de viitor.

Au fost luate în discuție probleme legate de raporturile și colaborarea F.A.O. cu alte instituții internaționale, precum și mărirea numărului de membri ai Consiliului organizației și repartizarea acestor locuri pe regiuni geografice.

În cadrul primului punct, a luat cuvîntul reprezentantul român Pompiliu Celan, care s-a referit la importanța hotărîrilor adoptate de Consiliul Economic și So-

cial al O.N.U., cu prilejul celei de-a 39-a sesiuni, subliniind că ele reprezintă un interes major și pentru activitatea F.A.O. Totodată, delegatul român a vorbit despre propunerile făcute de țara noastră în cadrul acelei sesiuni privind cadrele și punerea în valoare a resurselor umane, activitatea Comitetului Consultativ pentru știință și tehnică, colaborarea internațională și regională pentru dezvoltarea industrială, reforma agrară ca factor esențial și indispensabil pentru dezvoltarea economică și socială a țărilor. El s-a referit, totodată, la problemele legate de organizarea conferinței mondiale asupra reformei agrare, care va avea loc în 1966.

Încheierea vizitei academicienilor români în U. R. S. S.

MOSCOVA 30 — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: În cadrul vizitei pe care o efectuează în Uniunea Sovietică, delegația oamenilor de știință români condusă de acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, a fost primită de Vladimir Kirilin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președinte al Comitetului de stat al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. pentru știință și tehnică. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

MOSCOVA. — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: La 30 noiembrie,

în încheierea vizitei în Uniunea Sovietică a delegației Academiei Republicii Socialiste România, condusă de acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei a făcut o vizită la Preziidiul Academiei de Științe a U.R.S.S., unde a fost primită de acad. M. V. Keldiș, președintele Preziidiului Academiei. A avut loc o discuție în legătură cu colaborarea dintre cele două academii. La convorbiri a luat parte Nicolae Guină, ambasadorul Republicii Socialiste România în U.R.S.S.

În aceeași zi, acad. M. V. Keldiș a oferit o masă în cinstea delegației.

Seara, academicienii români au plecat spre patrie.

Inaugurarea unei mari întreprinderi chimice în R. P. Ungară

BUDAPESTA 30 (Agerpres). După cum anunță agenția M.T.I., la Tiszszederkeny (regiunea Borsod), a fost dată în exploatare, la 29 noiembrie, fabrica de îngrășăminte azotoase a noului combinat chimic de pe Tisa — cea mai mare construcție chimică a celui de-al doilea plan cincinal. Utilajul fabricii a fost livrat în mare parte de Uniunea Sovietică, iar materia primă necesară producției — gazul natural — se primește din România.

mânia. Construcția uzinei a durat aproape patru ani. Ea a fost dată în exploatare cu două luni și jumătate înainte de termenul prevăzut.

La festivitatea inaugurării fabricii a luat parte Jenő Fock, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Au fost de față G. A. Denisov, ambasadorul U.R.S.S. în Ungaria, M. Roșianu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Ungaria.

La festivitatea inaugurării fabricii a luat parte Jenő Fock, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Au fost de față G. A. Denisov, ambasadorul U.R.S.S. în Ungaria, M. Roșianu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Ungaria.

Prezențe culturale românești

BUDAPESTA 30 Corespondentul de la Alecu Popovici: Teatrul bucareștean „Tîndărică” și-a încheiat turneul în R. P. Ungară. Timp de o săptămînă, la Budapesta au fost prezentate spectacolele „Elefantul curios” și „Eu și materia moartă”. Ziare și reviste ungare au publicat aprecieri călduroase la adresa păpușarilor români.

ACAPULCO 30 (Agerpres). — În cadrul Festivalului filmelor premiate la alte festivaluri internaționale ce se desfășoară în prezent în stațiunea balneară Acapulco din Mexic, luni a fost prezentat

filmul românesc „Pădurea spinzuraților” distins cu premiul pentru regie la ultimul festival cinematografic de la Cannes.

VARȘOVIA 30 — Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghilă, transmite: Recent, la Varșovia au apărut în editura „Książka i Wiedza” (Cartea și știința), povestirile „Codin” și „Haiducii de Panai Istrati”, cu prefața lui Romain Rolland.

În cuvîntul din partea editurii se apreciază că, alături de Kafka, Capek, și Hasek, Panai Istrati a cunoscut o prețuire unanimă în perioada dintre cele două războaie mondiale.

Încheierea Congresului național al P. C. din Marea Britanie

LONDRA 30. — Corespondentul Agerpres, L. Rodescu, transmite: La Londra s-au încheiat lucrările celei de-al 29-lea Congres Național al Partidului Comunist din Marea Britanie.

După dezbaterile pe marginea raportului prezentat de John Gollan, secretar general al P.C. din Marea Britanie, și a raportului asupra problemelor sociale, a fost adoptată rezoluția politică a Congresului. Rezoluția scoate în evidență criza politică guvernului laburist, caracterizată prin creșterea cheltuielilor militare, sprijinirea politicilor americane, războaie coloniale și nereșpectarea drepturilor oamenilor muncii. Rezoluția cheamă la unirea forțelor de stînga în lupta pentru realizarea unor transformări democratice, pentru schimbarea liniei politice a guvernului laburist, astfel încît să fie exclusă posibilitatea revenirii la putere a conservatorilor. În continuare, rezoluția formulează poziția partidului comunist în principalele probleme ale situației

internaționale. Este scoasă în evidență necesitatea unității mișcărilor comuniste internaționale, pe baza principiului marxism-leninismului și a declarațiilor consfățuirilor din 1957 și 1960.

În domeniul politicii interne, se cere naționalizarea industriei metalurgice și schimbarea sistemului electoral neechitabil. O sarcină a partidului este realizarea unității cu mișcarea laburistă de stînga.

Congresul a ales Comitetul Executiv, alcătuit din 42 de persoane.

„Conferința Casei Albe privind colaborarea internațională”

WASHINGTON 30 (Agerpres). La Washington s-a deschis „Conferința Casei Albe, privind colaborarea internațională” în legătură cu împlinirea, în acest an, a 20 de ani de la crearea Organizației Națiunilor Unite.

În presa americană a stîrnit cel mai mare interes raportul Comisiei de control asupra înarmărilor și dezarmării. Ea afirmă că raportul prezentat

Președintele Indiei, membru de onoare al Academiei Republicii Socialiste România

NEW DELHI 30 (Agerpres). La 25 noiembrie a.c., ambasadorul român la New Delhi, Aurel Ardeleanu, a înmînat președintelui Republicii India, dr. Sarvepalli Radhakrishnan, diploma și insigna de membru de onoare al Academiei Republicii Socialiste România. În aceeași zi, ambasadorul român a înmînat, diploma și insigna de membru de onoare al Academiei Republicii Socialiste România dr. Husein Zaheer, directorul Institutului de Cercetări Științifice și Industriale al Indiei.

Semnarea programului de schimburi culturale-științifice româno-ghaneze

ACCRA 30 (Agerpres). — La 29 noiembrie s-a semnat Programul de schimburi culturale-științifice între Republica Socialistă România și Republica Ghana pe anii 1965 și 1966. Programul a fost semnat de Ion Dumitru, însărcinat cu afaceri a.l. al Republicii Socialiste România la Accra și de Benibengor Blay, ministrul artei și culturii al Ganei.

Recepție la Tirana

cu prilejul celei

de a 21-a aniversări

a eliberării Albaniei

TIRANA 30 (Agerpres). — Cu prilejul aniversării a 21 de ani de la eliberarea Albaniei, la Tirana a avut loc o recepție, la care au participat conducătorii de partid și de stat, generali și ofițeri, reprezentanți ai organizațiilor de masă, oameni de artă, știință și cultură. La recepție au luat parte, de asemenea, șefii misiunilor diplomatice acreditați la Tirana, oaspeții de peste hotare.

Hadji Lleshi, președintele Preziidiului Adunării Populare a R. P. Albaniei, a salutat pe participanții la recepție în numele C.C. al Partidului Muncii din Albania, Preziidiul Adunării Populare și Consiliul de Miniștri.

Protocol cu privire la schimburile comerciale dintre R. P. Polonă și R. A. U.

VARȘOVIA 30 (Agerpres). — Ca urmare a tratativelor care au avut loc la Varșovia între delegațiile comerciale ale Poloniei și R.A.U., la 29 noiembrie a fost semnat protocolul cu privire la schimburile comerciale și de piață dintre cele două țări pe anul 1966. Potrivit protocolului, valoarea totală a schimburilor de mărfuri dintre cele două țări pe anul viitor este de circa 150 milioane zloti.

ATENEA: Masă rotundă în problema legalizării

Partidului Comunist Grec

ATENEA 30. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: La Teatrul „Amirali” din Atena a avut loc o masă rotundă în problema legalizării Partidului Comunist Grec, organizată de Comitetul provizoriu al organizației „Pentru libera funcționare și activitate a tuturor partidelor și a Partidului Comunist Grec”. Au participat personalități politice, oameni de știință, artiști și reprezentanți ai oamenilor muncii.

Vorbitorii au subliniat că trebuie adusă în fața opiniei publice problema necesității legalizării Partidului Comunist Grec.

CURSURI INTERNAȚIONALE DE PERFECTIONARE

S-a încheiat prima serie a cursului internațional post-universitar de perfecționare în geologia petrolului, organizat la București — în cadrul programului UNESCO pe anii 1965—1966 — de Ministerul Învățămîntului, Ministerul Petrolului, Institutul de petrol, gaze și geologie și Comisia națională română pentru UNESCO.

La acest curs, care a funcționat în perioada 1 aprilie — 30 noiembrie, au participat tineri specialiști din cinci țări ale Asiei și Africii, dornici

să-și completeze cunoștințele cu ultimele cercetări ale științei și tehnicii contemporane. Îndrumați de acad. Nicolae Petruțanu, directorul cursului, și de alți oameni de știință români, ei au auzit, printre altele, cursuri privind geologia zăcămintelor de petrol și gaze, chimia petrolului, metode geofizice de cercetare, au efectuat lucrări de laborator la Institutul de petrol, gaze și geologie, și au luat parte la diferite aplicații de teren în mai multe localități din țara noastră. (Agerpres).

LISTA DE CÎȘTIGURI

la depunerea pe obligatiunile C.E.C. cu cîștiguri
TRAGEREA LA SORTI DIN 30 NOIEMBRIE 1965

Numărul cîștig.	Seria oblig cîștigătoare	Nr crt. al oblig cîștigat.	Valoarea cîștigurilor	
			parțială	totală
1	56.358	13	100.000	100.000
1	01.891	05	75.000	75.000
1	14.132	19	50.000	50.000
1	15.935	23	25.000	25.000
1	25.384	16	10.000	10.000
1	07.881	47	5.000	5.000
1	11.807	34	5.000	5.000
1	30.377	06	5.000	5.000
1	44.222	44	5.000	5.000
1	46.338	47	5.000	5.000
1	57.905	39	5.000	5.000
1	59.827	28	5.000	35.000
terminația seriei				
60	050	01	2.000	
60	407	45	2.000	
60	816	31	2.000	360.000
60	975	04	1.000	
60	979	38	1.000	120.000
600	35	45	800	
600	88	40	800	
600	97	01	800	1.440.000
2.112	TOTAL :			2.215.000

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

Correspondență din Roma de la Dante Poli

Stînga italiană înregistrează progrese electorale

Duminică și luni (în Italia alegerile durează două zile) 1.278.000 de cetățeni au reușit să aleagă consiliile municipale din 165 de comune, pe cele ale orașului Novara și consiliile provinciale din Pesaro, Vercelli și Viterbo.

Acest „turn” electoral a fost așteptat cu mare nerăbdare, deoarece el are loc după congresul socialist, care a văzut majoritatea „autonomistă” îndepărtându-se și mai mult de unitatea cu comunistii și, în general, cu stînga socialistă. Președintele și vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Moro și Nenni și secretarii partidelor democrat-creștin, socialist, social-democrat și liberal, au luat parte personal la campania electorală. Votarea a avut loc în nordul, în centrul și în sudul Italiei. Rezultatele arată că democrația creștină a suferit înfrîngerii în unele localități, în timp ce în altele, a câștigat, datorită voturilor smulse de la partidele de dreapta. Partidul socialist a pierdut voturi ca urmare a politicii de concesii făcute partidului democrat-creștin, în timp ce noul partid socialist al unității proletare a obținut aproape pretutindeni succese. Social-democrații au smuls voturi în special de la socialistii, în timp ce partidele de dreapta au continuat să regreseze, mai ales monarhistii și neofasciștii.

Partidul Comunist Italian a obținut rezultate foarte bune în unele orașe și departamente mai ales din centrul și din nordul țării, în timp ce în unele zone din sud, unde emigrarea și instabilitatea socială sînt mai puternice, el a regresat. Centrul stînga sau a rămas pe loc, sau a dat înapoi, ceea ce face mai dificilă alcătuirea noilor majorități, în

timp ce stînga în ansamblu a comunisti, socialisti unitari și socialisti a progresat.

Să dăm cîvintul cifrelor, examinînd în primul rînd rezultatele în alegerile consiliilor provinciale. La Pesaro, partidul comunist a obținut 67.671 voturi, față de 66.800 voturi obținute în 1961, trecînd de la 11 la 12 consilieri; partidul democrat creștin coboară de la 73.315 la 63.435 voturi și pierde un consilier; partidul socialist al unității proletare, prezent pentru prima dată la alegeri, obține 10.907 voturi, în timp ce partidul socialist scade de la 23.816 voturi la 16.450.

La Vercelli, comunistii au obținut 75.528 voturi față de 72.182; partidul democrat creștin a coborît de la 90.617 la 85.974; partidul socialist al unității proletare a obținut 8.731 voturi, în timp ce partidul socialist coboară de la 36.048 voturi la 27.503.

În trei departamente — Pesaro, Vercelli și Viterbo — comunistii trec de la 31,2 la 31,8 la sută, socialistii unitari de la 1,2 la 1,3 la sută, socialistii lui Nenni coboară de la 12,3 la 9,6 la sută. Dacă se totalizează cele trei partide de stînga, se constată un rezultat pozitiv, ele trecînd de la 44,7 la 47 la sută în 1961, la 46,7 la sută în acest an. Partidul democrat creștin coboară de la 36,1 la 34,5 la sută, partidul social-democrat trece de la 6,1 la 6,7 la sută, partidele de extremă dreapta coboară de la 6,5 la 5,9 la sută, în timp ce liberalii urcă de la 4,9 la 6,1 la sută.

Printre celelalte rezultate semnificative pe carele din orașul Novara, unde numărul vo-

turilor primite de comunisti a crescut de la 10.524 voturi la 12.009, în timp ce partidul democrat creștin coboară de la 20.289 voturi la 16.672; pe aceeași din orașul Frascati, marele centru roman renumit prin vinurile sale, unde partidul democrat creștin trece de la 25,7 la 28,4 la sută, în timp ce partidul democrat creștin pierde 2 la sută din voturi.

În orașul Sulmona, patria lui Ovidiu, unde partidul democrat creștin s-a scindat în două, el a suferit o pierdere serioasă, listele oficiale ale acestui partid trecînd de la 50,4 la 44 la sută, la 34,3 la sută. În orașul Goeto, situat lângă Neapole, comunistii înaintază de la 7,4 la 13,5 la sută, în timp ce partidul democrat creștin coboară de la 52 la 46 la sută, iar în orașul Aradeo comunistii de la 25,8 la 30 la sută.

Este semnificativ faptul că pretutindeni unde partidul socialist a făcut bloc cu comunistii pe liste unitare, el a obținut rezultate excelente. Se poate trage deci concluzia, că unitatea partidelor de stînga este problema principală care se pune muncitorilor italieni. Acțiunea dusă de „autonomiștii socialisti” împotriva acestei unități, revelată de rezultatele electorale, a fost aspru judecată de către alegătorii italieni.

30 noiembrie. 1965.

„Made in U.S.A.”

Detasamentul de partizani al unui sat din teritoriul eliberat al Vietnamului de sud a intrat în posesia unor noi arme moderne „Made in U.S.A.”, capturate de la intervenționiștii americani. Comandantul adjunct al detasamentului le explică oamenilor cum trebuie minuite noile arme. Cuvintele sale sînt urmărite cu atenție, mai cu seamă că sînt în perspectivă și alte capturi de vreme ce Pentagonul continuă să trimită mereu noi transporturi de armament în Vietnamul de sud...

Correspondență din Paris de la Jean Moret

Piața comună: Va avea loc „regăsirea” de la Luxemburg?

Consiliul ministerial al Pieței comune s-a reunit, pentru a treia oară, la Bruxelles, fără reprezentantul Franței. În prima zi a sesiunii, de la care a lipsit și ministrul de externe al Germaniei occidentale, Gerhard Schroeder, reținut la Bonn de vizita regelui Hassan al II-lea al Marocului, miniștrii au făcut, din nou, un tur de orizont asupra evoluției recente a raporturilor dintre „cei cinci” și partenerul absent.

Dialogul pe care aceștia au încercat să-l înceapă cu Parisul, prin intermediul scrisorii adresate în numele „celor cinci” de ministrul de finanțe al Italiei, Emilio Colombo prin intermediul lui Schroeder și a ministrului olandez de externe, Luns, care s-au înțeles în ultimul timp cu șeful diplomației franceze, rămîne înfrîngătoare aproape neîncetată.

Pînă la această dată, scrisoarea trimisă n-a primit decît un răspuns verbal, după părerea observatorilor destul de evaziv. Între timp, au devenit de domeniul public, anumite reacții, cum ar fi aceea privitoare la poziția favorabilă a Parisului față de reluarea, într-un viitor incert, a tratatului C.E.E. cu Anglia sau declarațiile unor

factori francezi oficiali despre

posibilitatea reintinerii „celor șase”, pentru o confruntare de fond în chestiunile ce au de-a-lungă criza comunitară.

Într-o declarație făcută la Bruxelles, Luns a arătat că nu exclude eventualitatea ca miniștrii intruși în actuala sesiune cu șeful diplomației franceze, să se pună de acord asupra unei noi etape pe calea „relansării” Pieței comune. Formula-rea, foarte diplomatică, a ministrului olandez de externe, pare observatorilor un indiciu al dificultăților cărora „cei cinci” trebuie să le facă față, între ei, spre a reuși să se concerteze asupra unei poziții comune. Dezideratul unei poziții concertate a fost exprimat de Luns și joia trecută, aici, la Paris, după întrevederile avute la Quai

d'Orsay: „Cei cinci vor trebui să se pună de acord în privința răspunsului lor la primele reacții ale guvernului francez față de scrisoarea d-lui Colombo...” Merita subliniat faptul că, deși n-au primit un răspuns scris, cum ar fi fost normal, „cei cinci” s-au uniți dintre ei, sînt gabiți să răspundă chiar la reacțiile verbale ale Parisului.

Pe culoarele consiliului C.E.E. manifestările sînt însă mai puțin diplomatice. Mai ales printre „tehnocrații” comisiei Hallstein, nervozitatea este vizibilă. Domnește impresia că cineva urmează a fi sacrificat și teama că tocmai comisia va trebui să plătească pentru „regăsirea” celor șase. În cercurile informate din jurul C.E.E. circula versiunea că Franța ar fi dispusă să participe la o reuniune a miniștrilor de externe, pe cit se pare la Luxemburg și că, fără a cere o revizuire absolută a tratatului de la Roma, în privința votului majoritar, ar dori doar o înțelegere nescrisă în favoarea principiului unanimității, în chestiuni de interes vital. Potrivit a-

celeiași versiuni, Parisul ar cere o modificare a „stilului” în comportarea comisiei Hallstein și nu schimbarea statutului său.

În ce măsură corespunde această versiune intențiilor reale ale Parisului, ar fi greu de spus: emisarii celor cinci par să fi primit, în convorbirile lor personale, din capitala Franței, răspunsuri tot atît de eliptice ca și cele date publicității. Cert este că, în cadrul campaniei electorale din Franța, un susținător al președintelui de Gaulle și fost prim ministru, Michel Debré, a putut declara, cu ocazia unei dezbateri radiodifuzate, că „ideea de libertate a fost totdeauna legată de ideea de națiune și va mai fi multă vreme”, concepție cu totul contrară ideilor partizanilor integrării occidentale. El a subliniat că acei parteneri ai Franței în Piața comună care doresc adera Angliei și totodată sînt adepți ai integrării, comit o absurditate, deoarece Anglia însăși este împotriva teoriilor supra-naționale. Asemenea declarație publică din partea unei persoane cu rol important în cercurile U.N.R., constituie un

indiciu că „regăsirea” de la Luxemburg — dacă va avea loc — nu va prileji imbrățișări și eluziuni.

Mulți observatori sînt de părere că „cei cinci” la sesiunea actuală, nu vor atinge limita maximă a concesiilor pe care sînt dispuși să le facă, deoarece dialogul început cu Parisul lasă impresia unei negocierii de la distanță.

Pînă la pregătirea relansării, miniștrii au redeschis dosarul „micului război al portocalelor” alt conflict comercial care arată cit de convergente sînt interesele celor cinci. De data aceasta, Italia este nemulțumită, deoarece partenerii săi nu sînt gabiți să dea satisfacție revendicărilor sale. Partenerii Italiei se tem că, acordînd compensațiile cerute de Italia, s-ar produce o creștere a prețurilor la aceste fructe în țările lor. Dosarul a fost, pînă la urmă, trimis comisiei Hallstein care urmează să redacteze un nou regulament ce va fi prezentat consiliului ministerial, la sfîrșitul lunii ianuarie 1966.

30 noiembrie 1965.

SESIUNEA ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

● A fost adoptată rezoluția Comitetului Politic cu privire la convocarea unei conferințe mondiale pentru dezarmare ● Au început dezbaterile pe marginea raportului Comitetului special însărcinat cu examinarea problemei îndeplinirii Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

NEW YORK 30 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Adunarea Generală a O.N.U. a început marți după-amiază dezbaterile pe marginea raportului Comitetului Special, însărcinat cu examinarea problemei îndeplinirii Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. În seara zilei precedente, în sesiunea plenară a adunării a fost adoptată rezoluția prezentată de Comitetul Politic cu privire la convocarea unei Conferințe mondiale pentru dezarmare. Acest document a fost adoptat cu 112 voturi pentru, nici unul contra și o abținere (Franța). După adoptarea rezoluției, secretarul general, U Thant, a subliniat că „problema dezarmării este problema cea mai importantă a timpului nostru”. „Țările lumii, a arătat el, au în prezent posibilitatea să dea viață unei conferințe pentru dezarmare care va include toate țările și care poate da un nou impuls în direcția înlăturării dezastrului general și totale pe o bază universală”. Arătînd că lucrările de pregătire a conferinței vor fi dificile și delicate, secretarul general și-a exprimat speranța în îndeplinirea cu succes a rezoluției care poate contribui într-o măsură importantă la înstaurarea păcii în lume.

NEW YORK 30 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: La 30 noiembrie, Mircea Malita, ad-

Vizita lui M. Stewart la Moscova

MOSCOVA, 30 (Agerpres). La 30 noiembrie au început la Moscova convorbirile între Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., și Michael Stewart, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii.

A avut loc un schimb de păreri privind unele probleme ale situației internaționale care prezintă interes pentru ambele țări, precum și proble-

junct al ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, însoțit de ambasadorul Mihail Haseganu, reprezentantul permanent al României la O.N.U., a avut o întrevedere, la Palatul Națiunilor cu Amintore Fanfani, președintele celei de-a 20-a sesiuni a Adunării Generale. În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej, au fost abordate probleme privind desfășurarea lucrărilor actualei sesiuni și ordinea de zi a acesteia.

Eșuarea unui complot militar în Brazilia

RIO DE JANEIRO 30 (Agerpres). — Presa din Rio de Janeiro anunță eșuarea unui complot militar ce urmărea înlăturarea de la putere a președintelui Braziliei, Castello Branco. Potrivit informațiilor ziarelor, extremiștii de dreapta intruși într-un cartier din Rio de Janeiro au format o juntă care, sub numele de „Junta de la Humaita”, urma să preia puterea, să suspende congresul și să treacă la represalii violente în întreaga țară.

În legătură cu aceste știri, guvernul brazilian a anunțat luni arestarea colonelului Francisco Boaventura. Cavalerul, șeful de stat major al diviziei aerportate a armatei I cu sediul la Rio de Janeiro. Într-o scrisoare deschisă publicată în „Jornal do Brasil”, el a afirmat că vor-

beste în numele „liniei dure” a ofițerilor superiori brazilieni care cere anularea alegerilor de guvernatori ce au avut loc în mai multe state din această țară.

Potrivit relatărilor agențiilor de presă, președintele Branco s-a înțeles cu principalii săi colaboratori militari pentru a discuta situația creată. La sfîrșitul acestei reuniuni, ministrul de Justiție, Juracy Magalhães, a declarat că „în țară domnește liniștea”.

Declarația Ministerului de externe al R. D. Vietnam

HANOI 30 (Agerpres). — La 28 noiembrie, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație care condamnă manevrele S.U.A. în vederea intensificării și extinderii războiului de agresiune din Vietnam. Referindu-se la vizita la Saigon a ministrului apărării al S.U.A., Robert McNamara, și a președintelui Comitetului mixt al șefilor de stat major, generalul Earle G. Wheeler, declarația amintește afirmațiile făcute de McNamara la plecarea din S.U.A., ca si ale reprezentanților forțelor navale americane, anunțînd noi măsuri de intensificare a războ-

iului de agresiune din Vietnam. Guvernul R.D. Vietnam, se spune în declarație, „protestează energic împotriva manevrelor deosebit de primejdioase ale guvernului american, menite să intensifice și să escaladeze războiul de agresiune din Vietnam. El cere cu hotărîre ca guvernul S.U.A. să pună imediat capăt războiului de agresiune din Vietnamul de sud, să înceteze raidurile aeriene asupra teritoriului R.D. Vietnam și să respecte cu strictețe drepturile naționale fundamentale ale poporului vietnamez, reafirmate de guvernul R.D. Vietnam la 8 aprilie 1965”.

PNOM PENH 30 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă organizate în capitala Cambodgiei, Donald McClellan, ministrul apărării, a declarat că Statele Unite trebuie să fie gata să se ocupe de războaiele de eliberare. Referindu-se la cea mai gravă și actuală formă în care se manifestă noua versiune a doctrinei Monroe, ziaristul englez a rătă: „Dl. McNamara a extins de fapt doctrina Monroe pretutindeni de-a lungul periferiei lumii necomuniste, mai cu seamă în Asia de sud-est...” Noua extindere a dus inevitabil la o amplă angajare de

THE TIMES (Londra): Doctrina Monroe și „infinitul”

Într-un amplu articol publicat în pagina editorială, corespondentul la Washington al ziarului Times face o analiză a ultimelor acțiuni de politică externă ale Statelor Unite, ajungînd la concluzia că este vorba de o încercare de a da o „extindere fără limite” doctrinei Monroe: „Declarația americană de independență afirmă dreptul oricărui popor de a abolii orice formă de guvernare. Președintele Wilson a vorbit despre dreptul țărilor mici de a-și stabili propriile lor forme de guvernare și el a găsit un ecou puternic la președintele Kennedy. Totuși, amîndoi au intervenit în afacerile interne ale națiunilor mici, așa după cum au făcut-o președintele Eisenhower și președintele Johnson

Hegemonia americană poate fi înfrîntă peste tot locul. Doctrina a fost extinsă în Coreea în 1950 și din nou în 1962, cînd dl. McNamara, ministrul apărării, a declarat că Statele Unite trebuie să fie gata să se ocupe de războaiele de eliberare”.

Referindu-se la cea mai gravă și actuală formă în care se manifestă noua versiune a doctrinei Monroe, ziaristul englez a rătă: „Dl. McNamara a extins de fapt doctrina Monroe pretutindeni de-a lungul periferiei lumii necomuniste, mai cu seamă în Asia de sud-est...” Noua extindere a dus inevitabil la o amplă angajare de

forte americane în Vietnamul de sud și la bombardarea Vietnamului de nord. Hotărîrile au fost luate atunci cînd Statele Unite erau intens preocupate de propriile lor probleme interne și cînd un însemnat număr de americani luciza cereau cu fermitate planuri sonore pentru un număr mai mic de țări. S-a văzut că există înțelegere față de cererea lor, dar ei nu au avut cîștig de cauză asupra noii doctrine Monroe.

Pretul plătit se dovedește înecădată a fi foarte scump. Pierderile americane și cheltuielile de război cresc”.

După ce atrage atenția că, din ce în ce mai mulți oameni admît ideea că războiul din Vietnam nu poate aduce nimic bun pentru S.U.A., ziaristul englez califică agresiunea împotriva Vietnamului astfel: „Această ultimă extindere este privită de multă lume a fi o supraextindere a puterii americane. În ciuda asigurărilor că ar fi contrariu, și a planurilor pentru creșterea mobilității militare, este greu de spus că această extindere este deosebit de temeră”. Referitor la planurile militare americane ce decurg din extinderea războiului din Vietnam, corespondentul ziarului The Times scrie: „Este în curs de organizare a 17-a divizie și recrutările sînt în creștere, dar potrivit planului actual, în Vietnam trebuie angajate cinci divizii. Aceasta fiind cererea minimă a comandamentului militar local și ar putea fi tri-

mise mai multe. Se dau asigurări că nu vor fi retrase trupe din Europa occidentală, dar puține rezerve sînt disponibile”. Unde vor fi găsite ele? Iată răspunsul ziarului Times. „I s-a reamintit Angliei că relațiile speciale anglo-americane depind în mare măsură de o continuă prezență militară britanică la est de Suez. În ciuda unei supraextinderi britanice, Londra și alte capitale au fost presate pentru a trimite trupe în Vietnam”.

Imobilitatea diplomatică și tendința spre statu quo în politica occidentală a Statelor Unite este atribuită de ziaristul englez „monumentalului deznădăjduit” manifestat de Casa Albă față de tot ceea ce nu are legătură directă cu noua extindere a doctrinei Monroe către continentul asiatic, despre care corespondentul ziarului scrie: „Pentru Europa occidentală această echivalență cu o politică de statu quo, și în cursul acestui an de nediplomație chiar și dialogul cu vechii aliați a fost mai mult sau mai puțin redus la tăcere”. Dar nemulțumirea și îngrijorarea cercurilor politice londoneze, reflectate în comentariile corespondentului ziarului The Times, se conturează și mai precis în încheierea articolului, unde se scrie: „Se acceptă probabil prea ușor ideea că ceea ce este considerat bun pentru Statele Unite este tot atît de bun și pentru alte țări...”